

Dziennik Urzędowy C 297

Unii Europejskiej

Tom 49

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

7 grudnia 2006

<u>Zawiadomienie nr</u>	Treść	Strona
	I Informacje	
	Rada	
2006/C 297/01	Konkluzje Rady w sprawie digitalizacji i udostępniania w Internecie dorobku kulturowego oraz w sprawie ochrony zasobów cyfrowych	1
2006/C 297/02	Rezolucja Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zgromadzonych w Radzie w sprawie realizacji wspólnych celów w zakresie uczestnictwa i informowania młodzieży w celu promowania wśród młodych ludzi aktywnego obywatelstwa europejskiego	6
	Komisja	
2006/C 297/03	Kursy walutowe euro	11
2006/C 297/04	Zawiadomienie dotyczące stosowania obowiązujących we Wspólnocie środków antydumpingowych, antysubsydyjnych i ochronnych w perspektywie objęcia nimi, po rozszerzeniu, Republiki Bułgarii i Rumunii oraz możliwości przeglądu tych środków	12
2006/C 297/05	Zawiadomienie dla importerów — Przywóz produktów z Czarnogóry do Wspólnoty	13
2006/C 297/06	Zezwolenie na pomoc państwa w ramach przepisów zawartych w art. 87 i 88 Traktatu WE — Przykładki, względem których Komisja nie wnosi sprzeciwu ⁽¹⁾	14
2006/C 297/07	Pomoc państwa — Francja — Pomoc państwa nr C 47/2006 (ex N 648/2005) — Ulga podatkowa na tworzenie gier video — Zaproszenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE ⁽¹⁾	19
2006/C 297/08	Pomoc państwa — Szwecja — Pomoc państwa nr C 46/2006 (ex N 347/2006) — Zwolnienie z podatku od emisji CO ₂ na paliwa zużywane w instalacjach objętych programem handlu emisjami UE — Zaproszenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE ⁽¹⁾	27
2006/C 297/09	Pomoc państwa — Grecja — Pomoc państwa C 44/2006 (ex N 614/2005) — Pomoc regionalna dla sektora włókienniczego, odzieżowego i skórzanego w Grecji — Zaproszenie do przedkładania uwag zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE ⁽¹⁾	38

2006/C 297/10	Informacje przekazane przez Państwa Członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 2204/2002 z dnia 12 grudnia 2002 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa w zakresie zatrudnienia ⁽¹⁾ 43	43
2006/C 297/11	Informacje przekazane przez Państwa Członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 68/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy szkoleniowej ⁽¹⁾ 44	44
2006/C 297/12	Uprzednie zgłoszenie koncentracji (Sprawa nr COMP/M.4504 — SFR/TELE 2 France) ⁽¹⁾ 46	46
2006/C 297/13	Uprzednie zgłoszenie koncentracji (Sprawa nr COMP/M.4501 — HAL/Egeria/NB) — Sprawa kwalifikująca się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾ 47	47
2006/C 297/14	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa nr COMP/M.4242 — Thermo Electron/Fisher Scientific) ⁽¹⁾ 48	48
2006/C 297/15	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa nr COMP/M.4271 — Daikin/OYL) ⁽¹⁾ 48	48
2006/C 297/16	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa nr COMP/M.4428 — AXA/Gerflor) ⁽¹⁾ 49	49

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

Urząd Nadzoru EFTA

2006/C 297/17	Informacje przekazane przez państwa EFTA, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy aktu, o którym mowa w pkt 1 lit. f załącznika XV do porozumienia EOG (rozporządzenie Komisji (WE) nr 70/2001 w sprawie zastosowania art. 87 i 88 traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw) 50	50
---------------	--	----

Trybunał EFTA

2006/C 297/18	Wyrok Trybunału z dnia 3 maja 2006 r. w sprawie E-3/05 — Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Królestwu Norwegii (Niewypełnienie zobowiązań przez Umawiającą się Stronę — swobodny przepływ pracowników — zabezpieczenie społeczne pracowników migracyjnych i ich rodzin, którzy zamieszkują terytorium państwa EOG innego niż państwo zatrudnienia — wymóg dotyczący miejsca zamieszkania w odniesieniu do uprawnień do świadczeń rodzinnych — art. 73 rozporządzenia (EWG) 1408/71 — art. 7 ust. 2 rozporządzenia 1612/68 — dyskryminacja — uzasadnienie odwołujące się do wypracowania trwałego rozwiązania) 51	51
2006/C 297/19	Wyrok Trybunału z dnia 29 czerwca 2006 r. (w połączonych sprawach E-5/05, E-6/05, E-7/05, E-8/05, E-9/05) — Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Księstwu Lichtensteinu — Niewypełnienie zobowiązań przez Umawiającą się Stronę — dyrektywa Komisji 2002/77/WE z dnia 16 września 2002 r. w sprawie konkurencji na rynkach sieci i usług łączności elektronicznej — dyrektywa 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywa o dostępie) — dyrektywa 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach) — dyrektywa 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) — dyrektywa 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) 52	52

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na wewnętrznej tylnej stronie okładki)

Sprostowania

2006/C 297/20	Sprostowanie do pomocy państwa nr 625/06 — Włochy (<i>Dz.U. C 291 z 30.11.2006</i>) 53
2006/C 297/21	Sprostowanie do pomocy państwa nr 51/06 — Włochy (<i>Dz.U. C 291 z 30.11.2006</i>) 53
2006/C 297/22	UK-Cardiff: Obsługa regularnego połączenia lotniczego — Sprostowanie do zaproszenia do składania ofert w odniesieniu do obsługi regularnego połączenia lotniczego pomiędzy Cardiff a RAF Valley, Anglesey złożone przez Zjednoczone Królestwo zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. d) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2408/92 (<i>Dz.U. C 248 z 14.10.2006</i>) (<i>Dz.U. S 197 z 14.10.2006</i> , procedura otwarta, 208709-2006) 53

I

(Informacje)

RADA

Konkluzje Rady w sprawie digitalizacji i udostępniania w Internecie dorobku kulturowego oraz w sprawie ochrony zasobów cyfrowych

(2006/C 297/01)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

zważywszy, że:

- dziedzictwo kulturowe, dorobek kulturowy oraz formy ekspresji kulturowej są ucieleśnieniem i wyrazem wspólnych i podstawowych wartości Unii Europejskich, a zarazem świadczą o zróżnicowaniu kulturowym i językowym Europy;
- dorobek kulturowy ma kluczowe znaczenie społeczne i gospodarcze. Wśród obywateli, jak i w środowisku naukowym, istnieje rzeczywiste zapotrzebowanie na zasoby cyfrowe. Dzięki digitalizacji i udostępnieniu naszego dziedzictwa kulturowego w Internecie możliwe jest pobudzanie twórczych wysiłków i wspieranie działań w innych dziedzinach, takich jak uczenie się i turystyka, a tym samym wzmacnianie konkurencyjności i wzrostu w całej Europie zgodnie ze strategią lizbońską;
- aby uniknąć powielania prac i stworzyć synergie, konieczne jest działanie na szczeblu Wspólnoty; w działaniu tym należy jednak uwzględnić fakt, że istnieją znaczące różnice w obecnym poziomie postępów w digitalizacji i ochronie zasobów cyfrowych oraz w stopniu koordynacji tych procesów w poszczególnych państwach członkowskich; również krajowe priorytety w tych dziedzinach różnią się między sobą.

1. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE

- komunikat i zalecenie Komisji w sprawie digitalizacji i udostępniania w Internecie dorobku kulturowego oraz w sprawie ochrony zasobów cyfrowych; są one częścią inicjatywy „i2010: biblioteki cyfrowe”.

2. APROBUJE

- cele strategiczne leżące u podłoża zalecenia Komisji w sprawie digitalizacji i udostępniania w Internecie dorobku kulturowego oraz w sprawie ochrony zasobów cyfrowych, a także najważniejsze elementy tego zalecenia.
- wizję europejskiej biblioteki cyfrowej, która będzie wielojęzycznym, wspólnym punktem dostępu do rozproszonego — zgromadzonego w różnych miejscach i przez różne

organizacje — dziedzictwa kulturowego w formie cyfrowej i w której zamieszczony zostanie dorobek kulturowy wszelkiego rodzaju (teksty, materiały audiowizualne, obiekty muzealne, zapisy archiwalne itp.); wizja ta zakłada szybkie dostarczenie użytkownikom „masy krytycznej” zasobów.

3. UZNAJE

- różnorodność działań podejmowanych w państwach członkowskich w zakresie digitalizacji i udostępniania zasobów ich archiwów, bibliotek i muzeów, a także różne etapy zaawansowania tych działań.
- jak cenna jest koordynacja prac zapewniana przez grupę przedstawicieli państw członkowskich ds. digitalizacji (NRG), dzięki której możliwa jest wymiana doświadczeń między państwami członkowskimi, a także monitorowanie postępów, m.in. za pomocą dynamicznego planu działania ⁽¹⁾
- potrzebę wpisania koordynacji prac we wspólnotowe ramy instytucjonalne.

4. PODKREŚLA,

- jak kluczowe znaczenie miała praca wykonana na szczeblu europejskim przez Konferencję dyrektorów europejskich bibliotek narodowych (CENL):
 - dla organizacji i tworzenia Biblioteki Europejskiej (TEL) udostępniającej zbiorowe zasoby bibliotek narodowych w całej Europie;
 - dla kontynuacji tych działań z myślą o utworzeniu Europejskiej Biblioteki Cyfrowej
- jak ważne są prace trwające nad projektami Michael ⁽²⁾ i Michael Plus, dotyczące opisania i połączenia cyfrowych zbiorów muzealnych, bibliotecznych i archiwalnych z różnych państw członkowskich oraz udostępniania tych zbiorów;
- że przyszłe prace należy oprzeć na powyższych inicjatywach oraz inicjatywach z nimi związanych, tak by biblioteki, muzea i archiwa nawiązały zrównoważoną współpracę;

⁽¹⁾ Dynamiczny plan działania w zakresie koordynacji digitalizacji treści kulturowych i naukowych na szczeblu UE

⁽²⁾ Wielojęzyczny Rejestr Europejskiego Dziedzictwa Kulturowego.

- że Europejska Biblioteka Cyfrowa, prowadząc od początku przygotowania techniczne i koncepcyjne do przyjęcia wszelkiego rodzaju dorobku kulturowego (tekstów, materiałów audiowizualnych, obiektów muzealnych oraz zapisów archiwalnych itp.), może na wczesnych etapach działalności wykorzystywać potencjał „masy krytycznej” wielojęzycznych zasobów tekstowych;
- jak ważne jest podejmowanie prac w zakresie digitalizacji, ochrony i udostępniania dorobku z pełnym poszanowaniem prawodawstwa wspólnotowego i międzynarodowego w dziedzinie własności intelektualnej.

5. ODNOTOWUJE,

- że Komisja zamierza przeprowadzić badania nad postępem digitalizacji zasobów kultury w Unii Europejskiej, a także nad skutkami społeczno-gospodarczymi długoterminowej ochrony zasobów cyfrowych oraz nad skutkami społeczno-gospodarczymi dla dóbr publicznych;
- że w ramach 7. programu ramowego w zakresie badań i rozwoju Komisja zamierza współfinansować sieć ośrodków specjalizujących się w digitalizacji i ochronie zasobów cyfrowych.

6. ZACHĘCA PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE,

- aby zajęły się kwestiami związanymi z digitalizacją i udostępnianiem w Internecie dorobku kulturowego oraz kwestią ochrony zasobów cyfrowych, określonymi w zaleceniu Komisji, a w szczególności zagadnieniami, na które zwrócono uwagę w niniejszych konkluzjach;
- aby w ramach pierwszego etapu działań, zgodnie ze wstępnym harmonogramem zamieszczonym w załączniku i uwzględniając różne etapy zaawansowania poszczególnych państw członkowskich:
 - **ulepszyły strategię i precyzyjnie określili cele krajowe** w zakresie digitalizacji i ochrony zasobów cyfrowych;
 - **współpracowały przy tworzeniu europejskiej biblioteki cyfrowej** — wielojęzycznego, wspólnego punktu dostępu do rozproszonego europejskiego dziedzictwa kulturowego;

- **poprawiły warunki ramowe** digitalizacji i udostępniania w Internecie dorobku kulturowego oraz ochrony zasobów cyfrowych;
- **wzmocniły koordynację** prac związanych z digitalizacją w poszczególnych państwach członkowskich i między nimi;
- współpracowały przy przeprowadzeniu skutecznego przeglądu postępów na szczeblu europejskim.

7. ZACHĘCA KOMISJĘ, ABY:

- w ramach pierwszego etapu działań i zgodnie ze wstępnym harmonogramem zamieszczonym w załączniku
 - **pobudzała do działań mających na celu utworzenie europejskiej biblioteki cyfrowej** wielojęzycznego, wspólnego punktu dostępu do rozproszonego europejskiego dziedzictwa kulturowego — **i te działania koordynowała**;
 - współpracowała w celu **poprawy koordynacji polityki** w zakresie digitalizacji i udostępniania w Internecie dorobku kulturowego oraz w zakresie ochrony zasobów cyfrowych, w szczególności poprzez utworzenie grupy przedstawicieli państw członkowskich, która korzystając ze wspólnotowych ram instytucjonalnych będzie kontynuować prace koordynacyjne prowadzone przez grupę NRG, zapewniając ciągłość działań — w tym ustanawiając skuteczne ustalenia przejściowe — i opierając się na zdobytych doświadczeniach i wiedzy fachowej;
 - **zajęła się kwestią warunków ramowych** digitalizacji, udostępniania w Internecie oraz ochrony zasobów cyfrowych;
 - **przeprowadziła ocenę ogólnych postępów** osiągniętych w państwach członkowskich w odnośnych dziedzinach, uwzględniając różne etapy zaawansowania poszczególnych państw oraz aby przeprowadziła ocenę ogólnych postępów w pracy nad utworzeniem europejskiej biblioteki cyfrowej i przedstawiła Radzie odpowiednio sprawozdanie.

ZAŁĄCZNIK

DZIAŁANIA PRIORYTETOWE I WSTĘPNY (*) HARMONOGRAM

A. Działania i cele — państwa członkowskie

1. Ulepszenie strategii i precyzyjniejsze określenie celów krajowych w zakresie digitalizacji i ochrony zasobów cyfrowych przez:

opracowanie i aktualizację planów oraz strategii krajowych w zakresie digitalizacji dorobku kulturowego	2007
ustanowienie krajowych strategii długoterminowej ochrony i przechowywania	Połowa 2008
wyznaczenie wieloletnich celów ilościowych i jakościowych w zakresie przechowywania, digitalizacji i udostępniania w Internecie dorobku kulturowego oraz długoterminowej ochrony, w tym także powiązane planowanie finansowe	2007
sprawdzenie możliwości tworzenia partnerstw publiczno-prywatnych w zakresie digitalizacji, a w odpowiednich przypadkach — zapoczątkowanie i propagowanie takiej współpracy	2007-2008

2. Wzmocnienie koordynacji w poszczególnych państwach członkowskich i między nimi przez:

ustanowienie krajowych mechanizmów koordynacji działań w zakresie digitalizacji dorobku kulturowego, w tym także na szczeblu regionalnym i lokalnym	2007
wymianę informacji z innym państwami członkowskimi w celu stworzenia synergii działań — by uniknąć ich rozdrobnienia i powielania	2007-2008
opracowanie wspólnych kryteriów wyboru dorobku, który zostanie poddany digitalizacji, w celu osiągnięcia wartości dodanej na szczeblu europejskim	2007

3. Współpraca przy tworzeniu europejskiej biblioteki cyfrowej przez:

opracowanie programów i środków zachęty dla instytucji kulturalnych, by te przekazywały do europejskiej biblioteki cyfrowej dorobek poddany digitalizacji dawniej lub w niedalekiej przeszłości	2007
zachęcenie prywatnych właścicieli dorobku, by umożliwili wyszukiwanie swoich objętych prawami autorskimi materiałów i ułatwili dostęp do nich za pośrednictwem wielojęzycznego, wspólnego punktu dostępu	2008-2009
umowy lub umowy zbiorowe między właścicielami praw autorskich a instytucjami kulturalnymi (takimi jak archiwa, biblioteki i muzea), na mocy których te ostatnie mogłyby na warunkach umownych udostępnić w Internecie materiały objęte prawami autorskimi	2009

4. Współpraca przy przeprowadzeniu skutecznego przeglądu postępów na szczeblu europejskim przez:

ocenę — w poszczególnych państwach członkowskich — osiągniętych rezultatów i zgromadzonych doświadczeń	Wiosna 2008
poinformowanie Komisji o tych rezultatach i doświadczeniach oraz o działaniach podjętych w odpowiedzi na różne elementy jej zalecenia oraz niniejszych konkluzji w sprawie digitalizacji i udostępnienia w Internecie dorobku kulturowego oraz w sprawie ochrony zasobów cyfrowych	Wiosna 2008

(*) Zaproponowany harmonogram działań i zamierzeń zawiera planowane daty realizacji celów przez państwa członkowskie i Komisję, ale nie ma charakteru wiążącego.

5. Poprawa warunków ramowych digitalizacji i udostępniania w Internecie dorobku kulturowego oraz ochrony zasobów cyfrowych przez:

określenie i zapoczątkowanie działań zmierzających do wyeliminowania barier w ustawodawstwie krajowym mających wpływ na digitalizację dorobku kulturowego i jego udostępnianie w Internecie, także dla celów naukowych i badawczych lub do innego wykorzystania zależnie od odpowiednich okoliczności	2008
stworzenie mechanizmów, które ułatwią digitalizację i udostępnienie w Internecie dzieł osieroconych i dzieł, których nakład został wyczerpany, przy pełnym poszanowaniu interesów i praw właścicieli dorobku	2008
dysponowanie rozwiązaniami prawnymi lub innymi skutecznymi rozwiązaniami, które wspierają tworzenie zasobów cyfrowych; wśród tych rozwiązań powinno być przekazywanie uprawnionym instytucjom obowiązkowego egzemplarza dzieła — w formie cyfrowej — należącego do dorobku kulturowego, aktywne gromadzenie materiałów przez te instytucje (<i>web-harvesting</i>) z uwzględnieniem m.in. prawa wspólnotowego dotyczącego ochrony danych, a także wielokrotne powielanie i zmiana formatu lub nośnika	2009
zachęcanie instytucji kulturalnych do wprowadzania w życie odnośnych norm technicznych z zakresu ochrony zasobów cyfrowych w ramach postępu prac digitalizacyjnych prowadzonych w danej organizacji	2008

B. Działania i cel — Komisja

1. Pobudzanie do działań mających na celu utworzenie europejskiej biblioteki cyfrowej i ich koordynowanie przez:

koordynowanie i pobudzanie wysiłków na rzecz stworzenia wielojęzycznego, wspólnego punktu dostępu służącego upowszechnianiu dorobku kulturowego	2007 i lata kolejne
koordynowanie i pobudzanie do działań służących wypracowaniu rozwiązań kwestii odnoszących się do norm, tak by osiągnąć interoperacyjność, oraz działań służących faktycznemu umożliwieniu wielojęzycznego dostępu	2007-2008
zapewnienie forum do dyskusji z sektorem prywatnym oraz właściwymi organizacjami; celem tych dyskusji będzie określenie zasad przekazywania materiałów do wspólnego punktu dostępu	2007-2008
zapewnienie środków finansowych i środków innego rodzaju dla prowadzenia działań na szczeblu europejskim; wspieranie — w ramach 7. programu ramowego — sieci ośrodków w Europie specjalizujących się w digitalizacji i ochronie zasobów cyfrowych, uwzględniając przy tym w pełni różnice możliwości poszczególnych państw członkowskich oraz specyficzne cechy różnych rodzajów dorobku kulturowego; wspieranie — w ramach 7. programu ramowego — technologii stanowiących podstawę innowacyjnych usług, które mogłyby oferować wielojęzyczny, wspólny punkt dostępu	2007 i lata kolejne

2. Współpraca w celu poprawy koordynacji polityki w zakresie digitalizacji i udostępniania w Internecie dorobku kulturowego oraz w zakresie ochrony zasobów cyfrowych przez:

monitorowanie działań prowadzonych przez państwa członkowskie i wspieranie współpracy między nimi	2007 i lata kolejne
zapewnienie państwom członkowskim pomocy w określaniu problemów oraz monitorowanie elementów powodujących spowolnienie całego procesu („wąskich gardeł”) i w razie potrzeby sugerowanie środków ułatwiających ożywienie procesu digitalizacji	2008-2009
ustanowienie grupy złożonej z ekspertów wyznaczonych przez państwa członkowskie, która korzystając ze wspólnotowych ram instytucjonalnych kontynuować będzie prace koordynacyjne grupy NRG, zapewniając ciągłość działań — w tym ustanawiając skuteczne ustalenia przejściowe — i opierając się na zdobytym doświadczeniu i wiedzy fachowej	2007

3. Zajęcie się kwestią warunków ramowych przez:

zapropozowanie rozwiązań kwestii praw do pewnych szczególnych materiałów, takich jak dzieła osierocone i dzieła, których nakład został już wyczerpany, przy pełnym poszanowaniu interesów i praw właścicieli dorobku, oraz zapewniając, że rozwiązania te będą skuteczne w kontekście transgranicznym	2008-2009
zapropozowanie środków naprawczych na szczelbu UE — po określeniu „wąskich gardeł” — jeśli metoda „elastycznej koordynacji” nie przyniesie oczekiwanych rezultatów	2008-2009

4. Przeprowadzenie oceny ogólnych postępów osiągniętych w UE przez:

monitorowanie postępów w państwach członkowskich oraz postępów w pracy nad utworzeniem europejskiej biblioteki cyfrowej, z wykorzystaniem zarówno wskaźników ilościowych, jak i jakościowych, na podstawie informacji zgromadzonych na szczelbu UE i poszczególnych państw członkowskich	2007 i lata kolejne
przedstawienie sprawozdania na temat postępów w państwach członkowskich oraz postępów w pracy nad wielojęzycznym, wspólnym punktem dostępu, a w szczególności przez określenie, w jakim zakresie sprawdziła się metoda „elastycznej koordynacji”	2008

Rezolucja Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zgromadzonych w Radzie w sprawie realizacji wspólnych celów w zakresie uczestnictwa i informowania młodzieży w celu promowania wśród młodych ludzi aktywnego obywatelstwa europejskiego

(2006/C 297/02)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ I PRZEDSTAWICIELE RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH ZGROMADZENI W RADZIE,

mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rezolucji z dnia 27 czerwca 2002 r. ⁽¹⁾ Rada przyjęła otwartą metodę koordynacji jako nowe ramy współpracy europejskiej w sprawach młodzieży i zatwierdziła cztery priorytety tematyczne w odniesieniu do młodzieży określone w białej księdze Komisji z listopada 2001 r. zatytułowanej „Nowe impulsy dla młodzieży”; są nimi: uczestnictwo, informowanie, wolontariat oraz lepsze zrozumienie i poznanie młodzieży;
- (2) W rezolucji z dnia 25 listopada 2003 r. ⁽²⁾ Rada przyjęła wspólne cele w zakresie uczestnictwa i informowania młodzieży w ramach otwartej metody koordynacji i uzgodniła, że przedstawi sprawozdanie na temat realizacji tych celów przed końcem 2005 r.;
- (3) Na posiedzeniu w marcu 2005 r. ⁽³⁾ Rada Europejska przyjęła Europejski pakt na rzecz młodzieży będący jednym z narzędzi mających się przyczynić do osiągnięcia celów lizbońskich;
- (4) W rezolucji z dnia 24 maja 2005 r. ⁽⁴⁾ w sprawie realizacji wspólnych celów w zakresie informowania młodzieży Rada postanowiła skupić się na intensyfikacji nawiązywania kontaktów między strukturami informacyjnymi skierowanymi do młodzieży, a także na ciągłym kształceniu podmiotów zaangażowanych w informowanie młodzieży;
- (5) W rezolucji z dnia 24 maja 2005 r. ⁽⁵⁾ w sprawie zwiększenia uczestnictwa młodzieży w systemie demokracji przedstawicielskiej Rada postanowiła zorganizować w 2006 r. spotkanie poświęcone ocenie postępów w realizacji tego celu na podstawie krajowych sprawozdań na temat priorytetu dotyczącego uczestnictwa;
- (6) W rezolucji z dnia 24 maja 2005 r. dotyczącej oceny działań prowadzonych w ramach współpracy europejskiej w sprawach młodzieży ⁽⁶⁾ Rada uzgodniła środki, które należy podjąć, by dalej rozwijać procedury wprowadzania w życie otwartej metody koordynacji;

(7) W rezolucji z dnia 15 listopada 2005 r. ⁽⁷⁾ w sprawie wychodzenia naprzeciw obawom młodych ludzi Rada zachęciła Komisję do rozwijania zorganizowanego dialogu i wezwała Komisję oraz państwa członkowskie do oceny w 2009 r. ram współpracy europejskiej w sprawach młodzieży;

(8) W komunikacie z dnia 20 lipca 2006 r. ⁽⁸⁾ Komisja zaproponowała potwierdzenie znaczenia i zasadności istnienia wspólnych celów w zakresie uczestnictwa i informowania młodzieży oraz dostosowanie i intensyfikację realizacji przyjętych kierunków działania. Komisja zaproponowała także konkretne działania w celu zorganizowania dialogu z młodzieżą oraz ulepszenia zarządzania otwartą metodą koordynacji;

odnotowując, że

1. W Europejskiej Karcie Informacji Młodzieżowej Europejska Agencja Informacji i Doradztwa dla Młodzieży określa pewne wytyczne dotyczące minimalnych norm, a także środków jakości, które mogą posłużyć jako elementy całościowego, spójnego i skoordynowanego podejścia do działań w dziedzinie informowania młodzieży, która to dziedzina stanowi część polityki młodzieżowej;
2. W „Znowelizowanej europejskiej karcie uczestnictwa młodych ludzi w życiu lokalnym i regionalnym” Rada Europy podkreśliła, jak duże znaczenie ma stworzenie warunków do rzeczywistego dialogu i partnerskiej współpracy między młodymi ludźmi a władzami lokalnymi i regionalnymi oraz umożliwienie młodzieży i jej przedstawicielom pełnoprawnego czynnego uczestnictwa w kształtowaniu kierunków polityki, które ich dotyczą;

PODKREŚLAJĄ, ŻE

1. wyzwania społeczno-gospodarcze oraz kulturowe wynikające ze spadku liczby młodych ludzi w stosunku do wielkości całej populacji Europy powinny znaleźć odzwierciedlenie w kierunkach polityki wspólnotowej dotyczącej młodzieży i pokoleń;
2. dla skutecznej realizacji celów strategii lizbońskiej w zakresie wzrostu, zatrudnienia i obywatelstwa wielkie znaczenie mają międzysektorowe strategie dotyczące młodzieży;
3. wspólne priorytety dotyczące uczestnictwa i informowania młodzieży dostarczyły inspiracji krajowym strategiom dotyczącym młodzieży i nadal są niezbędne do promowania aktywnego obywatelstwa wśród młodzieży, zwłaszcza wśród młodych ludzi o ograniczonych możliwościach;

⁽¹⁾ Dz.U. C 168 z 13.7.2002, str. 2.

⁽²⁾ Dz.U. C 295 z 5.12.2003, str. 6.

⁽³⁾ 7619/1/05. Punkt 37.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 141 z 10.6.2005, str. 5.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 141 z 10.6.2005, str. 3.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 141 z 10.6.2005, str. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 292 z 24.11.2005, str. 5.

⁽⁸⁾ 11957/06.

4. organizacje młodzieżowe odgrywają kluczową rolę w ułatwianiu i promowaniu uczestnictwa młodzieży oraz we wspieraniu młodzieży, tak aby mogła w pełni wykorzystywać swoje możliwości;
 5. przy opracowywaniu strategii dotyczących młodzieży niezbędne jest zaangażowanie młodych ludzi, podmiotów zajmujących się pracą z młodzieżą i organizacji młodzieżowych, a także badaczy zagadnień związanych z młodzieżą — uznając odpowiednie obszary ich kompetencji — w dyskusje służące kształtowaniu polityki i dotyczące spraw mających wpływ na młodzież;
 6. pojęcie aktywnego obywatelstwa należy poszerzyć tak, by oprócz wymiaru społecznego i politycznego obejmowało ono także aspekty kulturowe, gospodarcze i ewoluujące aspekty technologiczne;
 7. istniejące różnorodne formy aktywnego obywatelstwa powinny być postrzegane jako szansa wzmocnienia demokracji i źródło nowych tematów dla programu politycznego;
 8. należy wzmocnić otwartą metodę koordynacji w zakresie problematyki młodzieżowej, co przy okazji opracowywania krajowych programów polityki młodzieżowej przyczyni się do sprawniejszej realizacji wspólnych celów.
7. w celu zwiększenia wśród młodych ludzi świadomości bycia obywatelem Europy należy wykorzystywać inne inicjatywy, np. opracowany przez Komisję Plan D dla demokracji, dialogu i debaty⁽¹⁾;
 8. tematami priorytetowymi, które należy omówić do 2009 r. w ramach zorganizowanego dialogu, są: w roku 2007 — integracja i zróżnicowanie społeczne, w roku 2008 — dialog międzykulturowy, zaś w roku 2009 — perspektywy trwałej współpracy w dziedzinie problematyki młodzieżowej. Zagadnienia te powinny być omawiane równoległe z priorytetowymi tematami otwartej metody koordynacji w zakresie młodzieży i Europejskiego paktu na rzecz młodzieży, jak i uzgodnionymi priorytetami horyzontalnymi w zakresie problematyki młodzieżowej, takimi jak przeciwdziałanie dyskryminacji i zdrowie. Tematy te zostałyby doprecyzowane przez poszczególne prezydencje, zgodnie z ich własnymi programami.

ZACHĘCAJĄ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE DO:

1. określenia do końca marca 2007 r. tych kierunków działania w zakresie uczestnictwa i informowania, na których zamierzają się skupić, i do opracowania konkretnych środków lub planów działania służących ich realizacji;
2. ustanowienia mechanizmów przygotowawczych i mechanizmów dalszego wdrażania, aby zapewnić sprawną realizację wspólnych celów — we współpracy z właściwymi podmiotami, między innymi młodzieżą, organizacjami młodzieżowymi, badaczami zagadnień związanych z młodzieżą oraz władzami lokalnymi i regionalnymi;
3. propagowania wspólnych celów w zakresie uczestnictwa i informowania wśród władz regionalnych i lokalnych, organizacji młodzieżowych i młodzieży oraz do ścisłej współpracy z władzami regionalnymi i lokalnymi w celu zapewnienia możliwie najpełniejszej realizacji tych celów;
4. wskazania na koniec 2008 r. w sprawozdaniu na temat wspólnych celów dotyczących lepszego poznania i zrozumienia młodzieży, w jaki sposób można realizować określone kierunki działania na rzecz wspólnych celów w zakresie uczestnictwa i informowania młodzieży.

ZGADZAJĄ SIĘ, ŻE

1. potwierdzone zostają znaczenie i zasadność wspólnych celów w zakresie uczestnictwa i informowania młodzieży przyjętych w 2003 r.;
 2. kierunki działania przyjęte na rzecz wspólnych celów w zakresie uczestnictwa i informowania młodzieży, opisane w załączniku do niniejszego dokumentu, zostaną dostosowane i poprawione;
 3. należy lepiej zorganizować i dalej rozwijać — poczynając od szczebla lokalnego, a na europejskim kończąc — fora debaty i dialogu z młodymi ludźmi, podmiotami zajmującymi się pracą z młodzieżą i organizacjami młodzieżowymi oraz badaczami zagadnień związanych z młodzieżą;
 4. podczas dialogu na tematy zaproponowane zarówno przez samą młodzież, jak i ogólnie należy uwzględnić opinie i obawy wyrażane przez młodzież w celu uwzględnienia tych aspektów życia młodzieży, które ona sama uważa za istotne;
 5. należy we właściwy sposób uwzględnić ten zorganizowany dialog i jego rezultaty w procesie opracowywania kierunków polityki na istotnych szczeblach;
 6. należy ustanowić nieformalne forum z udziałem przedstawicieli młodzieży, państw sprawujących obecnie oraz w przyszłości prezydencje w Radzie, Parlamencie Europejskiego oraz Komisji, które powinno odbywać regularne spotkania, aby zapewnić spójność i ciągłość programów dotyczących problematyki młodzieżowej;
1. przeprowadzić badanie opinii publicznej (Eurobarometr) dotyczące młodzieży;
 2. zmobilizować europejskie struktury informacyjne skierowane do młodzieży⁽²⁾ do wspierania zorganizowanego dialogu;
 3. dalej rozwijać europejski portal młodzieżowy;

ODNOTOWUJĄ, ŻE KOMISJA ZAMIERZA:

1. przeprowadzić badanie opinii publicznej (Eurobarometr) dotyczące młodzieży;
2. zmobilizować europejskie struktury informacyjne skierowane do młodzieży⁽²⁾ do wspierania zorganizowanego dialogu;
3. dalej rozwijać europejski portal młodzieżowy;

⁽¹⁾ 14775/05 i 9393/06.

⁽²⁾ Takie jak ERYICA, EURODESK oraz EYCA.

4. wraz z innymi właściwymi partnerami z krajów uczestniczących systematycznie organizować europejski tydzień młodzieży z udziałem komisarzy i przedstawicieli innych instytucji europejskich, w miarę możliwości poprzedzony konsultacjami za pośrednictwem europejskich portali młodzieżowych;
5. organizować spotkania z młodymi ludźmi, którzy nie mają zazwyczaj styczności z instytucjami europejskimi.

ZACHĘCAJĄ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE I KOMISJĘ DO:

1. zadbania o to, by proces otwartej metody koordynacji pozostał otwarty i przejrzysty, a informacje pozyskane w tym procesie wykorzystywane były w możliwie najlepszy sposób;
2. rozwijania i wspierania ciągłego i zorganizowanego dialogu, który zapewniłby skuteczny i dostosowany czasowo wkład ze strony młodzieży i innych właściwych podmiotów aktywnych w dziedzinie problematyki młodzieżowej w proces formułowania strategii mających znaczenie dla życia młodych ludzi;
3. współpracy z właściwymi podmiotami, między innymi władzami lokalnymi i regionalnymi, a także z instytucjami oświatowymi i organizacjami pozarządowymi, w nawiązaniu tego zorganizowanego dialogu;
4. starań o zapewnienie uczestnictwa w zorganizowanym dialogu podmiotów zaangażowanych bezpośrednio lub pośrednio w problematykę młodzieżową, tak aby wypracować spójniejsze i międzysektorowe podejście do tych zagadnień;
5. wspierania integracyjnego podejścia do tego dialogu, obejmującego młodych ludzi zaangażowanych w różnorodne i innowacyjne formy aktywnego obywatelstwa, młodzież niezrzeszoną oraz młodzież o ograniczonych możliwościach, a także do stworzenia warunków umożliwiających wszystkim młodym ludziom uczestnictwo na równych zasadach;
6. wspierania działań mających na celu uczenie się od siebie nawzajem w zakresie informowania i uczestnictwa młodych ludzi, w stosownych przypadkach z udziałem państw europejskich, które nie są członkami UE;
7. ustanowienia na szczeblu europejskim, na zasadzie dobrowolności, grupy roboczej, która rozważy praktyczne sposoby przeprowadzania oceny wpływu realizacji wspólnych celów w zakresie uczestnictwa i informowania młodzieży. Komisja proszona jest o przekazywanie Radzie sprawozdań z rezultatów prac tej grupy roboczej;
8. jak najefektywniejszego wykorzystania możliwości wsparcia zorganizowanego dialogu, jakie oferuje program „Młodzież w działaniu” na okres 2007–2013;
9. omówienia prowadzenia tego zorganizowanego dialogu na szczeblu europejskim, jak i poszczególnych państw przy okazji oceny ram współpracy europejskiej w dziedzinie problematyki młodzieżowej w 2009 r.

ZAŁĄCZNIK

ŚRODKI SŁUŻĄCE POLEPSZENIU REALIZACJI WSPÓLNYCH CELÓW W ZAKRESIE UCZESTNICTWA I INFORMOWANIA MŁODZIEŻY

W zależności od warunków i wyznaczonych sobie priorytetów każde państwo członkowskie — bez uszczerbku dla różnych obowiązków władz krajowych, regionalnych i lokalnych w państwach członkowskich — może podejmować działania w kierunkach określonych poniżej (wykaz orientacyjny):

INFORMOWANIE**1. Dostęp młodych ludzi do usług informacyjnych**

- a) ustanowienie i propagowanie — w szczególności poprzez lepszą koordynację usług informacyjnych na swoim terytorium — spójnych, nadrzędnych strategii przekazywania informacji młodzieży, podejmujących wszystkie zagadnienia istotne dla młodych ludzi;
- b) rozwijanie internetowych usług informacyjnych i doradztwa oraz innych innowacyjnych podejść do informowania młodzieży — takich jak mobilne jednostki ds. informowania młodzieży — w celu ułatwienia dostępu do informacji młodym ludziom o ograniczonych możliwościach;

2. Informacja wysokiej jakości

- c) zapewnienie możliwości kształcenia i szkoleń dla podmiotów odpowiedzialnych za informowanie młodzieży;
- d) dalsze rozwijanie indywidualnych usług informacyjnych i doradztwa;
- e) przygotowanie informacji dla młodzieży i usług doradztwa, dostosowanych do potrzeb młodzieży oraz stosowanie tych kanałów przekazu informacji, z których młodzież korzysta najczęściej;
- f) jak najlepsze wykorzystanie istniejących wytycznych w zakresie minimalnych norm jakości lub opracowanie norm jakości w celu zapewnienia informacji wysokiej jakości;
- g) poprawa w zakresie oceny jakości informacji;
- h) dążenie do zapewnienia udostępniania informacji na temat odkryć poczynionych przez badaczy zajmujących się problematyką młodzieżową w sposób zrozumiały i przystępny;

3. Uczestnictwo młodych ludzi w działaniach informacyjnych

- i) zachęcanie organizacji młodzieżowych do rozpowszechniania informacji na temat kluczowej roli młodzieży w budowaniu społeczeństwa obywatelskiego;
- j) zwiększenie udziału młodzieży w opracowywaniu i ocenie publicznych strategii informacyjnych;
- k) zachęcanie młodych ludzi do udziału w gromadzeniu, opracowywaniu oraz rozpowszechnianiu informacji skierowanych do nich i ich dotyczących, a także w związanych z tym działaniach doradczych.

UCZESTNICTWO**1. Uczestnictwo młodych ludzi w życiu obywatelskim**

- a) stworzenie właściwych warunków funkcjonowania organizacji młodzieżowych i grup działających na rzecz młodzieży, na przykład przez zapewnienie wsparcia finansowego lub zaplecza dla ich działalności;
- b) wspieranie stworzenia wszystkim młodym ludziom różnorodnych i równych szans uczestnictwa;
- c) zachęcanie młodzieży i organizacji młodzieżowych do nawiązywania kontaktów na całym świecie;
- d) określenie nowych form uczestnictwa i wspieranie projektów pilotażowych stanowiących ich podstawę;
- e) propagowanie — w ramach procesu konsultacji — zorganizowanego dialogu z młodymi ludźmi na tematy, które mają dla nich znaczenie; w dialog ten zaangażowane byłyby krajowe rady młodzieżowe oraz młodzi ludzie biorący udział w nowych formach aktywnego obywatelstwa, np. w sieciach i grupach działania;
- f) wspieranie rozwoju i sieci współpracy lokalnych struktur uczestnictwa (np. rad młodzieżowych), dzięki którym młodzi ludzie uczestniczą w lokalnych organach decyzyjnych, i zmobilizowanie wsparcia ze strony władz regionalnych i lokalnych;

- g) zadbanie o systematyczne zasięganie opinii u młodych ludzi na temat zagadnień, które ich dotyczą, oraz wspieranie tworzenia i realizacji lokalnych inicjatyw na rzecz młodzieży;
 - h) opracowanie na szczeblu krajowym międzysektorowych strategii politycznych i włączenie młodzieży w ich realizację;
 - i) zbadanie możliwości utworzenia stowarzyszeń prowadzących działalność przez Internet;
 - j) opracowywanie narzędzi służących promowaniu uczestnictwa, na przykład wytycznych w sprawie mechanizmów uczestnictwa lub interaktywnego forum uczestnictwa politycznego w Internecie;
- 2. Zwiększanie uczestnictwa młodych ludzi w systemie demokracji przedstawicielskiej**
- k) przygotowanie konkretnych działań, które zapewnią większe uczestnictwo młodych ludzi w instytucjach demokracji przedstawicielskiej, przy poszanowaniu wartości, jakimi są godność, wolność, demokracja i równość;
 - l) efektywniejsze wykorzystanie technologii informacyjnych, aby ułatwić młodzieży uczestnictwo w wyborach na szczeblu lokalnym, krajowym, regionalnym i europejskim;
 - m) w stosownych przypadkach rozważenie możliwości przeprowadzenia debaty dotyczącej wieku wyborczego i efektywne wykorzystanie doświadczeń zdobytych przez niektóre państwa członkowskie;
- 3. Wsparcie dla różnych form nauki uczestnictwa**
- n) rozwijanie synergii z działaniami podejmowanymi w dziedzinie edukacji. Na szczeblu europejskim można to osiągnąć poprzez ściślejsze powiązanie z otwartą metodą koordynacji w dziedzinie edukacji i szkoleń. Należy rozwijać odpowiednie środki na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym w państwach członkowskich, na przykład inicjatywy aktywnego obywatelstwa w szkołach;
 - o) zapewnianie młodym ludziom możliwości kształcenia nieformalnego, które zwiększą ich uczestnictwo w budowaniu społeczeństwa obywatelskiego i wzmocnią powiązania między szkołą a społeczeństwem obywatelskim, organizacjami młodzieżowymi i pracą na rzecz młodzieży prowadzoną przez władze lokalne. Szczególną uwagę należy poświęcić młodzieży o ograniczonych możliwościach;
 - p) opracowywanie, ocena i upowszechnianie najlepszych rozwiązań w zakresie wychowania obywatelskiego i uczestnictwa młodzieży.
-

KOMISJA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

6 grudnia 2006

(2006/C 297/03)

1 euro =

Waluta		Kurs wymiany	Waluta		Kurs wymiany
USD	Dolar amerykański	1,3274	SIT	Tolar słoweński	239,66
JPY	Jen	152,66	SKK	Korona słowacka	35,465
DKK	Korona duńska	7,4561	TRY	Lir turecki	1,9201
GBP	Funt szterling	0,67540	AUD	Dolar australijski	1,6892
SEK	Korona szwedzka	9,0757	CAD	Dolar kanadyjski	1,5177
CHF	Frank szwajcarski	1,5888	HKD	Dolar hong kong	10,3129
ISK	Korona islandzka	91,74	NZD	Dolar nowozelandzki	1,9429
NOK	Korona norweska	8,1350	SGD	Dolar singapurski	2,0447
BGN	Lew	1,9558	KRW	Won	1 216,16
CYP	Funt cypryjski	0,5781	ZAR	Rand	9,4459
CZK	Korona czeska	28,015	CNY	Juan renminbi	10,3848
EEK	Korona estońska	15,6466	HRK	Kuna chorwacka	7,3569
HUF	Forint węgierski	255,40	IDR	Rupia indonezyjska	12 105,89
LTL	Lit litewski	3,4528	MYR	Ringgit malezyjski	4,7116
LVL	Łat łotewski	0,6984	PHP	Peso filipińskie	65,713
MTL	Lir maltański	0,4293	RUB	Rubel rosyjski	34,8160
PLN	Złoty polski	3,8111	THB	Bat tajlandzki	47,342
RON	Lej rumuński	3,4368			

(¹) Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

Zawiadomienie dotyczące stosowania obowiązujących we Wspólnocie środków antydumpingowych, antysubsydyjnych i ochronnych w perspektywie objęcia nimi, po rozszerzeniu, Republiki Bułgarii i Rumunii oraz możliwości przeglądu tych środków

(2006/C 297/04)

Wraz z rozszerzeniem, które nastąpi dnia 1 stycznia 2007 r., wszystkie obowiązujące środki antydumpingowe, antysubsydyjne i ochronne będą automatycznie miały zastosowanie do przywozu do rozszerzonej — liczącej 27 państw członkowskich — Wspólnoty. Środki te będą zatem również miały zastosowanie do przywozu do nowych państw członkowskich ⁽¹⁾. W chwili rozszerzenia szereg postępowań rozpoczętych przed dniem 1 stycznia 2007 r. będzie nadal w toku. Jeśli postępowania te doprowadzą do przyjęcia środków, środki te będą miały zastosowanie również do przywozu do wszystkich 27 państw członkowskich Wspólnoty.

Komisja zawiadamia, iż jest gotowa dokonać przeglądu środków antydumpingowych, antysubsydyjnych i ochronnych zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 ⁽²⁾, art. 19 rozporządzenia Rady (WE) nr 2026/97 ⁽³⁾ i art. 23 rozporządzenia (WE) nr 3285/94 ⁽⁴⁾ w przypadku gdy wniesie o to którakolwiek z zainteresowanych stron, przedstawiając dowody na to, iż obowiązujące środki byłyby inne, gdyby przy ich opracowywaniu wzięto pod uwagę dane uwzględniające nowe państwa członkowskie. Należy podkreślić, że przy braku takich dowodów samo rozszerzenie nie stanowi wystarczającej podstawy do zainicjowania weryfikacji. Zainteresowane strony zachęca się do odwiedzenia strony internetowej DG ds. Handlu, dotyczącej środków ochrony handlu w kontekście rozszerzenia:

(http://ec.europa.eu/trade/issues/respectrules/tdi_enlarg/index_en.htm), na której dostępne są bardziej szczegółowe informacje oraz dane punktu kontaktowego.

⁽¹⁾ Republika Bułgarii i Rumunia.

⁽²⁾ Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 2117/2005 z dnia 21.12.2005, Dz.U. L 340 z 13.3.2004, str. 12.

⁽³⁾ Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 461/2004 z dnia 8.3.2004, Dz.U. L 77 z 23.12.2005, str. 17.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) 2200/2004 z 13.12.2004, Dz.U. L 374 z 22.12.2004, str. 1.

ZAWIADOMIENIE DLA IMPORTERÓW**Przywóz produktów z Czarnogóry do Wspólnoty**

(2006/C 297/05)

W zawiadomieniu dla importerów opublikowanym w Dzienniku Urzędowym nr C 14 z dnia 20 stycznia 2004 r., str. 2, Komisja poinformowała podmioty przedstawiające dokumentację stwierdzającą pochodzenie w celu uzyskania preferencyjnego traktowania wszystkich produktów przywożonych z Serbii i Czarnogóry o konieczności podjęcia wszelkich niezbędnych środków ostrożności, ponieważ wprowadzenie przedmiotowych towarów do swobodnego obrotu może spowodować dług celny. Zawiadomienie to było związane z wątpliwościami dotyczącymi faktycznej i właściwej weryfikacji pochodzenia produktów przywożonych z Serbii i Czarnogóry w ramach ustaleń preferencyjnych, której to weryfikacji wymaga prawo wspólnotowe. Zawiadomienie nie dotyczyło Kosowa zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1244 z dnia 10 czerwca 1999 r.

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1946/2005 z dnia 14 listopada 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2007/2000 wprowadzające nadzwyczajne środki handlowe dla krajów i terytoriów uczestniczących lub powiązanych z procesem stabilizacji i stowarzyszenia Unii Europejskiej wprowadziło, z dniem 1 stycznia 2006 r., trzy odrębne określenia pochodzenia w odniesieniu do autonomicznych środków handlowych zgodnie z trzema odrębnymi terytoriami celnymi: „Serbia”, „Czarnogóra” i „Kosowo”. Rozróżnienie to nadal obowiązuje w związku z decyzją dotyczącą niepodległości Czarnogóry podjętą w maju zeszłego roku.

Główne ustalenia misji obserwacyjnej prowadzonej w Serbii i Czarnogórze przez służby Komisji wskazują, że w Serbii wprowadzono konieczne elementy niezbędne administracji celnej do właściwego zarządzania i kontrolowania ustaleniami preferencyjnymi przy wywozie produktów do Wspólnoty oraz do innych państw bałkańskich. W odniesieniu do Czarnogóry konieczne są jednak pewne ulepszenia dotyczące aspektów prawnych i praktyki prowadzenia kontroli w zakresie pochodzenia.

Z uwagi na fakt, że w przypadku Serbii przywrócono warunki właściwego funkcjonowania ustaleń preferencyjnych, zawiadomienie dla importerów dotyczące przywozu produktów z Serbii i Czarnogóry do Wspólnoty zostaje wycofane w odniesieniu do Serbii, lecz utrzymane w odniesieniu do przywozu wszystkich produktów z Czarnogóry do Wspólnoty. Zawiadomienie nie dotyczy Kosowa zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1244 z dnia 10 czerwca 1999 r.

W związku z tym podmioty przedstawiające dokumentację stwierdzającą pochodzenie w celu uzyskania preferencyjnego traktowania wszystkich produktów przywożonych z Czarnogóry powinny podjąć wszelkie niezbędne środki ostrożności, ponieważ wprowadzenie przedmiotowych towarów do swobodnego obrotu może spowodować dług celny.

Niniejsze zawiadomienie zastępuje zawiadomienie opublikowane w Dzienniku Urzędowym nr C 14 z dnia 20 stycznia 2004 r., str. 2.

Zezwolenie na pomoc państwa w ramach przepisów zawartych w art. 87 i 88 Traktatu WE**Przypadki, względem których Komisja nie wnosi sprzeciwu**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/C 297/06)

Data przyjęcia decyzji	12.10.2006
Numer środka pomocy	N 53/06
Państwo członkowskie	Belgia
Region	Flanders (Flandria)
Nazwa środka pomocy	„Proefproject van het Vlaamse Gewest voor subsidies voor het vervoer van containers via binnenvaart en estuaire vaart van en naar de Vlaamse kusthavens”.
Podstawa prawna	Besluit van de Vlaamse regering tot toekenning van een toelage voor het transport via binnenvaart en estuaire vaart van de Vlaamse kusthavens naar het hinterland
Rodzaj środka pomocy	Program
Cel pomocy	— doprowadzenie do przejścia z transportu drogowego do transportu żegluga śródlądową; — rekompensata kosztów zewnętrznych, których nie ponosi transport drogowy; — osiągnięcie wystarczającej wielkości transportu towarów po zakończeniu okresu początkowego, tak aby mógł działać regularny transport śródlądowy kontenerów pomiędzy portami nabrzeżnymi Flandrii, bez konieczności jakiegokolwiek pomocy państwa
Forma pomocy	Dotacja bezpośrednia
Budżet	6 240 776 EUR na 3 lata
Intensywność pomocy	20 % kosztów całkowitych na budowę lub przebudowę statków do żeglugi w ujściach rzek. W ramach pomocy początkowej — 1,14 % i 3,16 % kosztów całkowitych transportu jednego kontenerowca TEU kierowanego odpowiednio do Flandrii i na obszar Renu
Czas trwania pomocy	2006-2008
Sektory gospodarki:	Żegluga śródlądowa
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	The Region of Flanders via the Agency Waterwegen en Zeekanaal S.A.

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Data przyjęcia decyzji:	13.9.2006
Numer środka pomocy:	N 223/06
Państwo członkowskie:	Francja

Region:	Région de la Martinique
Nazwa środka pomocy	Régime d'aides sociales à caractère individuel au profit de certaines catégories de passagers des liaisons aériennes régulières entre la Martinique et la métropole, en application de l'article 60 de la loi n° 2003-660 du 21 juillet 2003 de programme pour l'outre-mer
Podstawa prawna:	Article 60 de la loi n° 2003-660 du 21 juillet 2003 de programme pour l'outre-mer; décret n° 2004-100 du 30 janvier 2004 relatif à la dotation de continuité territoriale instituée par l'article 60 de la loi de programme pour l'outre-mer; arrêté du 7 février 2006 fixant pour l'année 2006 la répartition de la dotation de continuité territoriale instituée par l'article 60 de la loi de programme pour l'outre-mer; délibération du conseil régional de la Martinique n° 04-1012 du 15 juin 2004 portant dispositif de continuité territoriale; délibération du conseil régional de la Martinique n° 04-1711 du 6 octobre 2004 portant autorisation de signer des conventions avec les agences de voyage dans le cadre de la mise en place du dispositif de continuité territoriale; délibération du conseil régional de la Martinique n° 05-1742 du 25 octobre 2005 portant modification du dispositif d'aide au voyage aérien
Rodzaj środka pomocy:	Program pomocy
Cel pomocy:	Poprawa mobilności mieszkańców Martyniki między wyspą i Francją kontynentalną
Forma pomocy:	Przejęcie kosztu 50 % biletów lotniczych w obie strony
Budżet:	Około 5 mln EUR rocznie
Intensywność pomocy:	50 % ceny biletu w obie strony
Czas trwania pomocy:	10 lat
Sektory gospodarki:	Transport lotniczy
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:	Conseil régional de la Martinique — Hôtel de Région — Plateau Roy-Cluny Rue Defferre — BP 601 F-97200 Fort-de-France
Inne informacje:	Sprawozdanie

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Data przyjęcia decyzji	4.7.2006
Numer pomocy	N 279/06
Państwo członkowskie	Słowacja
Nazwa	SEN Films s.r.o.
Podstawa prawna	a) Zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov, b) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení zákona č. 203/2004 - § 4 ods. 1, písm. d), c) Výnos MK SR - 12947/05-110/30493 zo 16. novembra 2005 o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MK SR
Rodzaj środka pomocy	Pomoc indywidualna
Cel pomocy	Promowanie kultury
Forma pomocy	Dotacje bezpośrednie

Budżet	Roczne wydatki planowane w ramach programu pomocy 9 mln SKK; Całkowita kwota pomocy przewidziana w ramach programu 30,6 mln SKK
Intensywność pomocy	29,4 %
Czas trwania	31 grudzień 2006 r.
Sektory gospodarki	Działalność związana z kulturą, rekreacją i sportem
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky, Námesťe SNP č. 33, SK-813 31 Bratislava 1

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Data przyjęcia decyzji	12.10.2006
Numer pomocy	N 348/2006
Państwo członkowskie	Niderlandy
Nazwa	Overgangsbudget voor de liberalisatie van de markt voor inburgeringscursussen voor recente immigranten
Podstawa prawna	Artikel 60 Wetsvoorstel Ministeriële Regeling Kamerstukken 2005-2006 30308 nr. 2 & 3.
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Rozwój sektorowy
Forma pomocy	Dotacje bezpośrednie
Budżet	Roczne wydatki planowane w ramach programu pomocy: 2007: 62 mln EUR, 2008: 40 mln EUR, 2009: 20 mln EUR; Całkowita kwota pomocy przewidziana w ramach programu 122 mln EUR
Czas trwania	1 styczeń 2007 r. — 31 grudzień 2009 r.
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap Postbus 16375, 2500 BJ Den Haag, Nederland

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Data przyjęcia decyzji	13.9.2006
Numer środka pomocy	N 387/06
Państwo członkowskie	Republika Słowacka
Region	Nitriansky kraj
Nazwa środka pomocy	Renty (t. j. odszkodowania za pracovné úrazy a choroby z povolania) pre Hornonitrianske bane Prievidza, a.s. Prievidza
Podstawa prawna	Článok 7 nariadenia Rady (ES) č. 1407/2002 o štátnej pomoci pre uholný priemysel v kombinácii s číslom 1 písm. f) prílohy k nariadeniu
Rodzaj środka pomocy	pomoc indywidualna
Cel pomocy	Kompensata za „przejęte zobowiązania”

Forma pomocy	Płatność bezpośrednia
Budżet	39,9 mln SKK
Czas trwania pomocy	1.1.2005 — 31.12.2005
Sektory gospodarki	Sektor górnictwa węgla
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Data przyjęcia decyzji	7.6.2006
Numer pomocy	N 622/2005
Państwo członkowskie	Niderlandy
Nazwa	Steunregeling voor de aanpassing van het Europese signaleringssysteem (ETCS) in series goederenlocomotieven
Podstawa prawna	Regeling, houdende bepalingen voor de subsidiëring van ombouw en typekeuring van ETCS in goederenlocomotieven
Cel pomocy	Pomoc finansowa na pokrycie kosztów zainstalowania urządzeń systemu ETCS w lokomotywach towarowych, które mają kursować na nowej trasie Betuwe
Budżet	15 mln EUR
Intensywność pomocy	50 % kosztów kwalifikowanych
Czas trwania	2006 — 2007

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Data przyjęcia decyzji	13.9.2006
Numer środka pomocy	NN 9/2006
Państwo członkowskie	Republika Słowacka
Nazwa środka pomocy	Pomoc państwa na rzecz górnictwa węgla kamiennego
Podstawa prawna	Zákon č. 461/2003
Cel pomocy	zamykanie kopalni
Budżet	191 milionów SKK
Czas trwania pomocy	Od roku 2004 do 2010

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Data przyjęcia decyzji	20.4.2004
Numer pomocy	N. 54/2001
Państwo członkowskie	Włochy
Region	Provincia autonoma di Trento
Nazwa	Provvidenze per gli impianti a fune e le piste da sci
Podstawa prawna	Deliberazione della giunta provinciale n. 6749 del 12 giugno 1998, concernente provvidenze per gli impianti a fune e le piste da sci — anni 1999 e 2000
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Rozwój sektorowy
Forma pomocy	Dotacje bezpośrednie
Budżet	Roczne wydatki planowane w ramach programu pomocy 10,9 mln EUR; Całkowita kwota pomocy przewidziana w ramach programu 21,8 mln EUR
Intensywność pomocy	45 %
Czas trwania	1 styczeń 1999 r. — 31 grudzień 2000 r.
Sektory gospodarki	Działalność związana z kulturą, rekreacją i sportem
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Provincia autonoma di Trento — Piazza Dante 15, I-38100 Trento

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

POMOC PAŃSTWA — FRANCJA**Pomoc państwa nr C 47/2006 (ex N 648/2005) — Ulga podatkowa na tworzenie gier video****Zaproszenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2006/C 297/07)

Pismem z dnia 22 listopada 2006 r., zamieszczonym w autentycznej wersji językowej na stronach następujących po niniejszym streszczeniu, Komisja powiadomiła Francję o swojej decyzji w sprawie wszczęcia postępowania określonego w art. 88 ust. 2 Traktatu WE dotyczącego wyżej wspomnianego środka pomocy.

Zainteresowane strony mogą zgłaszać uwagi na temat środka pomocy, w odniesieniu do którego Komisja wszczyna postępowanie, w terminie jednego miesiąca od daty publikacji niniejszego streszczenia i następującego po nim pisma, Uwagi należy kierować do Kancelarii ds. Pomocy Państwa w Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej na następujący adres lub numer faksu:

European Commission
Directorate-General for Competition
Grefe Aides d'Etat/Sekretariat ds. Pomocy Państwa
SPA 3 6/5
B-1049 Bruksela
Faks: (32-2) 296 12 42

Otrzymane uwagi zostaną przekazane władzom francuskim. Zainteresowane strony zgłaszające uwagi mogą wystąpić z odpowiednio umotywowanym wnioskiem o objęcie ich tożsamości klauzulą poufności.

TEKST STRESZCZENIA**1. OPIS ŚRODKA POMOCY**

Władze francuskie poinformowały o planowanym wprowadzeniu w dniu 20 grudnia 2005 r. ulgi podatkowej na tworzenie gier video.

Przedsiębiorstwa, które mogą skorzystać z ulgi podatkowej, to studia opracowujące gry video, niezależne lub filie wydawnicze. Ulgą objęte będą gry video do zastosowania w komputerach osobistych (PC) lub konsolach, gry przenośne lub internetowe (on line), programy komputerowe edukacyjne lub rozrywkowo-edukacyjne oraz, pod pewnymi warunkami, płyty CD-Rom o tematyce kulturalnej, spełniające określone kryteria.

Ulgą nie mogą być objęte gry, zawierające sceny pornograficzne lub sceny przemocy. Objęte ulgą gry video muszą spełniać również jeden z poniższych kryteriów kulturalnych:

1. winny stanowić adaptację istniejącego już dzieła, zaliczanego do europejskiej spuścizny kulturowej, na podstawie napisanego w języku francuskim scenariusza;
2. bądź też winny spełniać „kryterium jakości i oryginalności koncepcji oraz przyczyniać się do wyrażania różnorodności kulturowej i twórczości europejskiej w dziedzinie gier video”. Ocena tego kryterium polegać będzie na „analizie jakości i oryginalności treści i scenariusza, »grywalności«, nawigacji, interaktywności, elementów wizualnych, dźwiękowych i graficznych”.

Dodatkowo stosowane jest europejskie kryterium kulturowe: charakter europejski gier video, a więc możliwość zakwalifikowania ich do objęcia ulgą, ustalany będzie według tabeli punktów, podzielonych na kategorie i przyznawanych w zależności od cechy pochodzenia z państwa członkowskiego Unii Europejskiej. W ten sposób obliczanie punktów wg ww. tabeli będzie odbywało się niezależnie od miejsca ponoszenia kosztów.

Jako koszty kwalifikowane uznawane będą wydatki na personel (wynagrodzenia i obciążenia socjalne) związane z tworzeniem gier video, dotacje na amortyzację zamiany majątku ruchomego na nieruchomy, innego niż budynki, przeznaczone bezpośrednio na tworzenie dopuszczonych gier video i inne wydatki operacyjne, ustalone jako ryczałt w wysokości 75 % wydatków na personel.

Stawka ulgi podatkowej jest stosowana do tak określonej podstawy kosztów. Stawka ulgi podatkowej wynosi 20 % podstawy kosztów kwalifikowanych. Gdy kwota odliczenia od podatku należnego w danym roku obrotowym przekroczy kwotę należnego podatku, nadwyżka jest zwracana przedsiębiorstwu. Przewidywany budżet roczny na ten środek obliczono na od 30 mln EUR do 60 mln EUR. Okres obowiązywania środka przewidziano do 31 grudnia 2008 r.

2. OCENA ŚRODKA POMOCY

Przedmiotowa ulga podatkowa daje korzyść selektywną w formie obniżenia podatku, a więc finansowaną z zasobów państwa, niektórym przedsiębiorstwom działającym w sektorze produkcji gier video. Sektor ten ponadto stanowi przedmiot wymiany handlowej między państwami członkowskimi. Komisja uznaje zgłoszoną pomoc za pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE.

W pierwszej kolejności Komisja musi upewnić się, że środek pomocy nie zawiera żadnej klauzuli niezgodnej z postanowieniami Traktatu WE w dziedzinach innych niż pomoc państwa. Tymczasem zdaje się, że za koszty kwalifikowane można uwzględnić tylko dotacje do amortyzacji i wydatki na personel ponoszone przez przedsiębiorstwo, będące beneficjentem ulgi podatkowej; nie wynika jasno, czy i w jaki sposób uwzględniane są koszty przedsiębiorstw podwykonawczych, które mogą być zlokalizowane w innych państwach członkowskich. Komisja nie może więc stwierdzić, że środek ten nie powoduje żadnej dyskryminacji na podstawie miejsca ponoszenia kosztów. Również nie wiadomo do końca, czy stałe, francuskie filie przedsiębiorstw europejskich, niezależnie od ich formy prawnej, mogą być beneficjentami ulgi podatkowej.

Jeśli chodzi o zgodność z przepisami wspólnotowymi dotyczącymi pomocy państwa, władze francuskie uważają, że odstępstwo, o którym mowa w art. 87 ustęp 3 d) Traktatu WE ma zastosowanie do zgłoszonego środka pomocy. Aby środek pomocy był zgodny z zasadą tego przepisu, musi spełniać cel wspierania kultury w sposób proporcjonalny i konieczny.

Komisja zgadza się, że niektóre gry video mogą stanowić produkty o wartości kulturalnej w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. d) Traktatu WE. Taka kwalifikacja zależeć będzie od ich treści, a więc kryteriów selekcji zastosowanych przez władze francuskie.

Pierwsze z zaproponowanych przez władze francuskie kryteriów wymaga, by gra stanowiła adaptację istniejącego dzieła, zaliczanego do europejskiej spuścizny kulturowej. Tymczasem niektóre podane przez władze francuskie przykłady gier video, które miałyby spełniać to kryterium, zdają się wskazywać, że mogłyby ono być stosowane w sposób bardzo szeroki, a zatem nie dający gwarancji, że wybrane gry video stanowią adaptację istniejącego dzieła zaliczanego do europejskiego dziedzictwa kulturowego. Koncepcja europejskiej spuścizny kulturowej winna więc być doprecyzowana.

Gry video mogą być objęte ulgą również wówczas, gdy „spełniają kryterium jakości i oryginalności koncepcji oraz przyczyniają się do wyrażania różnorodności kulturowej i twórczości europejskiej w dziedzinie gier video”. Treść tego drugiego kryterium kulturalnego również może być źródłem szerokiej interpretacji, która mogłaby objąć na przykład gry symulacyjne lub sportowe o wątpliwych treściach kulturalnych. Ponadto kryterium „jakości i oryginalności koncepcji” mogłoby być stosowane do wybierania gier video ze względu na ich walory rozrywkowe i graficzne, bardziej niż rzeczywiste wartości kulturalne.

Na tym etapie Komisja ma więc wątpliwości, czy zgłoszony środek pomocy umożliwia wybranie wyłącznie gier video o rzeczywistym charakterze kulturalnym, a więc czy odpowiada celowi wspierania kultury w myśl art. 87 ustęp 3 d) Traktatu WE.

Zakładając, że wspieranie produkcji gier video w takim, jak określony w przedmiotowym środku pomocy kształcie, jest

celem wspierania kultury w myśl art. 87 ustęp 3 d), należy upewnić się, czy środek jest tak skonstruowany, by spełniać ten cel, w szczególności czy jest odpowiednim narzędziem, czy ma skutek wystarczający zachęcający i czy jest proporcjonalny. Komisja uważa, że na tym etapie władze francuskie nie dostarczyły wystarczających informacji służących stwierdzeniu, czy środek ma wystarczający skutek zachęcający. W kwestii proporcjonalności Komisja zauważa, że ulga podatkowa wynosi 20 % kosztów, co jest poziomem rozsądnym pod warunkiem, że koszty kwalifikowane są poprawnie zdefiniowane i że uwzględniane są tylko faktycznie poniesione koszty produkcji.

„Inne wydatki operacyjne” (a więc wydatki na personel i dotacje na amortyzację zamiany majątku ruchomego na nieruchomy) są tymczasem ustalane ryczałtowo jako 75 % wydatków na personel. Komisja wątpi, by takie obliczenie „innych wydatków operacyjnych” umożliwiło ustalenie kosztów faktycznie poniesionych na tworzenie gier video przez przedsiębiorstwa kwalifikowane do ulgi, a więc by było zgodne z zasadami wspólnotowymi w dziedzinie pomocy państwa.

Wreszcie, aby zgłoszony środek pomocy był zgodny z prawem, jego wpływ na wymianę handlową oraz zakłócenie konkurencji muszą być ograniczone tak, by ogólny bilans pomocy był dodatni. Obniżając koszty produkcji przedsiębiorstw z tego sektora i mających siedzibę we Francji, ta ulga podatkowa może wzmocnić ich pozycję względem konkurencyjnych przedsiębiorstw europejskich, w szczególności tych, które są zlokalizowane w Zjednoczonym Królestwie i Niemczech. Władze francuskie nie dostarczyły żadnej precyzyjnej informacji na temat wpływu tego środka na konkurencję wewnątrz-wspólnotową.

Zważywszy na ww. powody na tym etapie Komisja wątpi, że zgłoszony środek pomocy jest zgodny ze wspólnym rynkiem w myśl art. 87 ustęp 3 d) Traktatu WE. Komisja ma również wątpliwości, czy środek ten może być zgodny z innymi przepisami pochodnymi.

Zgodnie z art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 wszelka pomoc niezgodna z prawem może podlegać zwrotowi.

TEKST PISMA

„Par la présente, la Commission a l'honneur d'informer la France qu'après avoir examiné les informations fournies par vos autorités sur la réforme citée en objet, elle a décidé d'ouvrir la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité CE.

1. PROCÉDURE

1. Le 20 décembre 2005, les autorités françaises ont notifié la présente mesure d'aide.
2. Par lettre datée du 25 janvier 2006, la Commission a demandé des informations supplémentaires, qui ont été fournies par courrier daté du 15 février 2006.

3. Le 3 mai 2006, une réunion a eu lieu entre les services de la Commission et les autorités françaises. À la suite de cette réunion, les autorités françaises ont apporté des changements à cette mesure, dont elles ont informé la Commission par lettre en date du 12 juin 2006.
4. Sur la base de ces changements, la Commission a demandé des informations supplémentaires par lettre datée du 1er août 2006, à laquelle les autorités françaises ont répondu, après une demande d'extension de délai, par courrier daté du 18 septembre 2006.

2. DESCRIPTION DE LA MESURE

2.1. Contexte de la mesure

5. D'après les autorités françaises, la France est historiquement un pays de création de jeux vidéo. Actuellement trois sociétés françaises figurent au rang des tout premiers éditeurs mondiaux: Ubisoft, Atari et Vivendi Universal Games. Outre ces trois éditeurs, près d'une soixantaine de studios de développement indépendants, généralement de taille petite (5-10 personnes) à moyenne (50-60 personnes) participent en France à la création de jeux sur le territoire.
6. Les autorités françaises soulignent par ailleurs que le jeu vidéo s'est affirmé comme "un mode créatif d'expression capable de véhiculer des valeurs sociales, culturelles voire artistiques". Cela serait particulièrement vrai en France. Selon les autorités françaises, il y a en effet une tradition et un savoir-faire français du jeu vidéo, qui sont tournés vers la création originale et où le graphisme et la jouabilité ("gameplay") s'inspirent tout à la fois du cinéma et de la bande dessinée. Le jeu vidéo français se distingue aussi par l'importance des jeux à contenu directement culturel ou ludo-éducatif.
7. Or, selon les autorités françaises, l'environnement économique mondial menace les conditions de la création du jeu vidéo en France. La première raison serait d'ordre technologique: la particularité du jeu vidéo est d'être soumise à un cycle technologique court, marqué par le renouvellement tous les cinq ou six ans des consoles de jeu. L'introduction de nouvelles technologies rend chaque cycle de production plus coûteux et plus complexe puisqu'il faut à chaque fois réinventer la chaîne de production. Le dernier changement de consoles au début des années 2000 a ainsi abouti à des budgets de développement des nouveaux produits très supérieurs à ceux de la génération précédente. Or un nouveau cycle industriel est en cours, avec les mêmes conséquences économiques pour les producteurs de jeux vidéo.
8. En outre, si les éditeurs français de jeux vidéo sont parmi les premiers au rang mondial, les studios européens et notamment français quant à eux souffrent, selon les autorités françaises, d'un manque de compétitivité par rapport

aux autres pays, notamment le Canada. Ainsi, pour un même projet, l'écart de coût de développement peut atteindre 33 % entre la France et les États-Unis et 90 % par rapport au Canada. En effet, le Québec a mis en place un crédit d'impôt sur les dépenses de jeux vidéo (37,5 % sur les dépenses de production éligibles), dont semble bénéficier d'ailleurs Ubisoft, qui a installé une filiale dans ce pays.

9. La concomitance de ces facteurs aurait ainsi provoqué un effondrement du tissu productif français, dont les effectifs seraient en baisse de 50 % depuis 2000. Ainsi une vingtaine de sociétés françaises ont cessé leurs activités entre 2001 et 2004. Cette situation mettrait en péril le secteur de la création de jeux vidéo européenne et française dont la dimension culturelle est essentielle, selon les autorités françaises. Face à ces difficultés, les autorités françaises proposent de mettre en place un mécanisme de soutien à la création de jeux vidéo ayant une dimension culturelle.

2.2. Modalités de la mesure

10. La base juridique de la mesure est un projet d'article de loi instaurant un crédit d'impôt pour dépenses dans la création de jeux vidéo, à insérer dans la loi de finances pour 2006.
 - a) *Entreprises et jeux vidéo éligibles*
11. Les entreprises éligibles sont celles qui produisent les jeux vidéo, à savoir les studios de développement, indépendants ou filiales d'éditeurs.
12. Les jeux éligibles sont définis comme les logiciels de loisir mis à la disposition du public sur support physique ou en ligne et intégrant des éléments de création artistique et technologique. Ceci recouvre non seulement le jeu vidéo pour PC ou console, mais aussi le jeu mobile, le jeu en ligne multi-joueurs ou non, le logiciel éducatif ou ludo-éducatif et le CD-Rom culturel si il intègre une interactivité et une créativité suffisante. Un montant minimum de 150 000 EUR de coûts de développement a été fixé pour exclure les jeux qui n'ont pas vocation à une commercialisation significative. De plus, pour être admis au bénéfice du crédit d'impôt, les jeux vidéo devront remplir un certain nombre de critères.
13. Le premier critère sera négatif: seront exclus du bénéfice du crédit d'impôt les jeux vidéo comportant des séquences à caractère pornographique ou de très grande violence.
14. Les jeux vidéo éligibles devront par ailleurs avoir une dimension culturelle. Pour ce faire, les jeux vidéo devront satisfaire l'un de deux critères suivants:
 - a) Soit ils développent une adaptation d'une œuvre pré-existante du patrimoine culturel européen à partir d'un scénario écrit en français.

- b) Soit ils développent un concept original. Ce critère a été ultérieurement précisé par les autorités françaises: les jeux vidéo sont éligibles sur la base du second critère culturel si ils remplissent "un critère de qualité et d'originalité du concept et de contribution à l'expression de la diversité culturelle et de la création européennes en matière de jeu vidéo". L'appréciation de ce critère comprendra "l'examen de la qualité et de l'originalité du contenu, du scénario, de la jouabilité, de la navigation, de l'interactivité et des composantes visuelles, sonores et graphiques".
15. S'ajoutera enfin un critère "culturel" européen: un barème de points répartis par catégories et affectés par postes en fonction de la qualité de ressortissant d'un État membre de l'Union européenne déterminera le caractère européen des jeux vidéo et donc leur admissibilité au bénéfice du crédit d'impôt. Sont pris en compte pour le barème non seulement les collaborateurs directement engagés par le producteur de jeu, mais aussi ceux rattachés aux éventuelles entreprises sous-traitantes chargées des opérations de fabrication. Le calcul de ce barème est aussi fait indépendamment de la localisation des dépenses: ainsi les dépenses effectuées auprès d'entreprises sous-traitantes établies en Europe seront éligibles.
- b) *Dépenses éligibles*
16. Les dépenses éligibles sont définies de façon à correspondre aux dépenses de conception et de création. En sont notamment exclues les dépenses de débogage et de tests avals. Elles recouvrent par contre:
- a) les charges de personnel (rémunération et charges sociales) afférentes:
- au réalisateur, à l'adjoint du réalisateur, au directeur artistique, au directeur technique;
 - aux personnes chargées du scénario et des dialogues, du design et de la conception des niveaux de jeu;
 - aux personnes chargées de la programmation;
 - aux personnes chargées du graphisme et de l'animation;
 - aux personnes chargées de l'environnement sonore.
- b) Les dotations aux amortissements des immobilisations, autres que les immeubles, affectées directement à la création de jeux vidéo agréés;
- c) Les autres dépenses de fonctionnement, établies de façon forfaitaire à 75 % des dépenses de personnel.
17. Les subventions publiques perçues par les entreprises à raison de dépenses ouvrant droit au crédit d'impôt viendront en diminution de la base de calcul du crédit d'impôt.
- c) *Mécanisme d'application du crédit d'impôt*
18. C'est à l'assiette de dépenses ainsi définies qu'est appliqué le taux de crédit d'impôt. Le taux du crédit d'impôt est de 20 % de l'assiette des dépenses éligibles.
19. Les autorités françaises se proposent par ailleurs d'instituer un plafond par entreprise dans un souci de maîtriser le coût fiscal de la mesure. Dans l'état actuel du projet, les autorités françaises se proposent de fixer ce plafond à 3 millions EUR. Le budget annuel prévisionnel pour ce dispositif est chiffré entre 30 millions EUR et 60 millions EUR.
20. Un mécanisme d'agrément est par ailleurs mis en place afin de vérifier les critères de sélection des jeux vidéo. Cette évaluation sera effectuée par un comité d'experts composé de représentants des administrations françaises et de personnalités qualifiées, qui n'appartiendront pas forcément au monde du jeu vidéo, mais qui pourront aussi représenter d'autres disciplines culturelles. Ce groupe d'experts vérifiera l'éligibilité de l'entreprise, du jeu, la nature des dépenses, et le respect des critères culturels énumérés ci-dessus. Ce comité émettra un avis sur la base duquel le Ministère de la Culture et de la Communication émettra son agrément.
21. Les modalités de versement sont les suivantes: le crédit d'impôt est imputé sur l'impôt sur les sociétés dû au titre du premier exercice clos à compter de la date d'agrément provisoire qui est donné au démarrage du projet, puis sur l'impôt sur les sociétés dû au titre de chaque exercice au cours desquelles les dépenses éligibles ont été engagées. L'agrément définitif est délivré lors de la livraison à l'éditeur. Si l'agrément définitif n'est pas délivré dans un délai de 24 mois à compter de la date de délivrance de l'agrément provisoire, l'entreprise doit reverser le crédit d'impôt qu'elle a utilisé. Enfin, lorsque le montant de la réduction d'impôt au titre d'un exercice excède le montant de l'impôt dû, l'excédent est restitué à l'entreprise.
22. Le dispositif est initialement prévu pour durer jusqu'au 31 décembre 2008.

3. ÉVALUATION DE LA MESURE

3.1. Qualification des mesures

23. L'article 87 paragraphe 1 du traité CE dispose: "*Sauf dérogations prévues par ledit traité, sont incompatibles avec le marché commun, dans la mesure où elles affectent les échanges entre États membres, les aides accordées par les États ou au moyen de ressources d'État sous quelque forme que ce soit qui faussent ou qui menacent de fausser la concurrence en favorisant certaines entreprises ou certaines productions*".
24. La mesure visée par la présente décision consiste en un crédit d'impôt qui vient en déduction de l'impôt sur les sociétés normalement dû par les bénéficiaires. Le caractère de ressource étatique de cette mesure ne fait donc aucun doute.

25. Cette mesure vise à réduire les coûts de production des entreprises bénéficiaires et constitue clairement un avantage qui est par ailleurs sélectif dans la mesure où seul le secteur de production de jeux vidéo peut en bénéficier. Cette mesure constitue donc un avantage sélectif susceptible de créer une distorsion de concurrence au sens de l'Article 87(1) CE.
26. Par ailleurs, selon les informations sur les parts de marchés fournies par les autorités françaises, et qui ne sont disponibles que pour les éditeurs de jeux vidéo, les trois grands éditeurs français de jeux vidéo, à savoir Ubisoft, Atari et VUGames représentaient respectivement 6,4 %, 3,5 % et 4,4 % des parts de marchés des éditeurs de jeux vidéo en 2005 dans l'ensemble formé par le Royaume-Uni, l'Allemagne, la France, l'Espagne et l'Italie. Les studios établis en France, à qui la mesure est destinée, ne représentent qu'une proportion limitée du chiffre d'affaire de ces éditeurs (25 % pour Ubisoft, 10 % pour Atari et 2 % pour VUGames). Ils n'en représentent donc pas moins une proportion non négligeable de la part de marché de ces éditeurs dans les cinq pays européens mentionnés ci-dessus. À l'évidence, le marché des jeux vidéo n'est donc pas un marché national. L'on peut donc considérer que le crédit d'impôt est susceptible d'affecter les échanges entre États Membres.
27. Eu égard à ces considérations, il convient de conclure que ces financements constituent des aides d'État au sens du traité.
- bilité ("gameplay"). Cet élément essentiel relève de la dimension culturelle, à savoir le talent artistique.
- c) La dimension culturelle des jeux vidéo transparaît aussi dans les relations complémentaires que ce média a tissées avec le cinéma et qui se manifestent à travers l'utilisation de certaines techniques cinématographiques dans les jeux vidéo (telles que les techniques d'animation), à travers le fait qu'un nombre croissant de jeux vidéo s'inspirent du cinéma et que les jeux vidéos reprennent les modes de narration utilisés au cinéma.
- d) Cette dimension culturelle du jeu vidéo explique par ailleurs la réflexion actuellement en cours en France autour du statut des auteurs dans le jeu vidéo, réflexion qui va dans le sens de la protection des droits de propriété artistique de certains fonctions créatives telles que la réalisation du scénario interactif, la conception graphique et la création de la composition musicale originale.
- e) Les autorités françaises soutiennent que la Commission a soutenu cette industrie à travers le programme MEDIA.
- f) En outre, le caractère culturel des jeux vidéo éligibles serait garanti par les critères de sélection décrits au point 14.

3.2. Compatibilité des mesures

3.2.1. Position des autorités françaises

28. Les autorités françaises considèrent que la dérogation visée à l'article 87 paragraphe 3 d) du traité CE s'applique à la mesure notifiée. Cet article précise que peuvent être considérées comme compatibles avec le marché commun les aides destinées à promouvoir la culture et la conservation du patrimoine, quand elles n'altèrent pas les conditions des échanges et de la concurrence dans la Communauté dans une mesure contraire à l'intérêt commun. Pour établir que les jeux vidéo éligibles au bénéfice de ce crédit d'impôt constituent des objets culturels au sens de l'article 87 paragraphe 3 d) du traité CE, les autorités françaises avancent les arguments suivants:
- a) Ces jeux vidéo sont conçus sur la base d'un scénario en langue française, ce qui est un véhicule des modes de pensée associés à l'usage de cette langue.
- b) Les jeux vidéo sont une création artistique et technologique. La part des dépenses artistiques devient en effet majoritaire dans la conception du jeu, au détriment des dépenses de programmation qui ne représentent plus qu'un tiers des coûts d'un projet. En effet, une grande partie de ces dépenses porte sur la substance du jeu, à savoir la qualité de l'interaction, autrement dit la jouabilité.
29. De plus, les autorités françaises soutiennent par ailleurs que, conformément à la Communication de la Commission sur l'application des règles relatives aux aides d'État aux mesures relevant de la fiscalité directe des entreprises de 1998, ce crédit d'impôt respecte les principes de légalité générale et notamment les principes du Traité interdisant toute discrimination en fonction de la nationalité et assurant la liberté d'établissement, la libre circulation des marchandises et la libre prestation des services. À ce titre, les autorités françaises soulignent qu'aucune discrimination n'est faite entre collaborateurs nationaux et européens. Toutes les entreprises établies en France, quelque soit leur nationalité, peuvent aussi être bénéficiaires du dispositif.
30. Enfin, les autorités françaises considèrent que la mesure notifiée n'altère pas les échanges dans une mesure contraire à l'intérêt commun. Tout d'abord, la mesure proposée n'est pas discriminatoire, puisqu'elle permet d'associer les talents de tous les États membres de l'Union, sans traitement différencié en fonction des nationalités. Ensuite, les autorités françaises soutiennent que l'intérêt commun réside dans l'existence et le soutien à une production culturelle de jeux vidéo. Ainsi, même si le Royaume Uni et l'Allemagne ont aussi une industrie de jeux vidéo, la concurrence est aujourd'hui essentiellement extra-communautaire et provient des États-Unis, du Canada, de la Corée du Sud et du Japon. Ainsi, l'impact de la mesure devrait s'apprécier au regard de cette concurrence extra-communautaire.

3.2.2. *Position de la Commission*

31. En premier lieu, et en application du principe établi par la Cour dans l'arrêt *Matra* ⁽¹⁾, la Commission doit s'assurer que les conditions d'accès au crédit d'impôt ne contiennent pas de clauses contraires aux dispositions du traité CE dans des domaines autres que les aides d'État, et notamment qu'elles ne comprennent aucune discrimination en raison de la nationalité.
32. Sur ce point, il convient de noter que la mesure ne paraît contenir aucune restriction quant à la nationalité des personnels employés. Par contre, seules les dotations aux amortissements et les charges de personnels salariés de l'entreprise bénéficiaire du crédit d'impôt semblent être pris en compte dans les coûts éligibles. Il n'apparaît pas clairement si et comment sont pris en compte dans les coûts éligibles les coûts d'entreprises sous-traitantes, qui peuvent être situées dans d'autres États Membres. La Commission ne peut donc à ce stade conclure que la mesure n'introduit aucune discrimination sur la base de la localisation des coûts.
33. Du plus, le fait que les studios de production de jeux vidéo éligibles doivent être établis en France est, compte tenu des règles françaises d'imposition, inhérent à la condition de l'assujettissement en France aux fins de l'impôt sur les sociétés et serait donc justifié par la nature fiscale de la mesure d'aide qui est un crédit d'impôt. Il reste néanmoins à vérifier que les établissements stables français d'entreprises européennes pourraient elles aussi bénéficier du crédit d'impôt quelque soit leur forme juridique.
34. En conclusion, à ce stade, la Commission ne peut conclure que la mesure d'aide ne comporte aucune infraction aux autres dispositions du Traité CE.
35. Concernant ensuite la question de la compatibilité de la mesure avec le marché commun sur la base de l'article 87 paragraphe 3 d), la Commission souhaite rappeler à titre préliminaire que cette dérogation doit, comme toute dérogation à la règle générale énoncée à l'article 87 paragraphe 1, être interprétée de façon restrictive.
36. Afin d'être compatible sur la base de cet article, une mesure d'aide doit remplir un objectif de promotion de la culture de façon proportionnelle et nécessaire. Elle doit en particulier être évaluée sur la base des questions suivantes:
 1. La mesure vise-t-elle à un réel objectif de promotion de la culture?
 2. Est-elle conçue de façon à remplir cet objectif culturel? En particulier:
 - a) Est-elle un instrument approprié ou existent-ils d'autres instruments mieux appropriés?
 - b) A-t-elle un effet incitatif suffisant?
 - c) Est-elle proportionnelle? Est-ce que le même résultat ne pourrait être obtenu avec moins d'aide?
 3. Est-ce que les distorsions de concurrence et les effets sur le commerce sont limités, de telle manière que le bilan global de l'aide est positif?

1) *Existence d'un objectif culturel*

37. Les jeux vidéo sont des produits audiovisuels pour lesquels il existe un marché international en pleine expansion, avec une forte concurrence internationale, ainsi que potentiellement des marchés plus locaux.
38. La production de jeux vidéo fait certes appel à des talents créatifs mais cela ne signifie pas nécessairement que ce sont des produits culturels au sens de l'article 87 paragraphe 3 d). Certains éléments de créativité interviennent en effet dans la production de nombreux produits qui ne sauraient à l'évidence rentrer dans le champ d'application de cet article (e.g.: design d'automobiles).
39. Toutefois, la Commission a eu l'occasion de déclarer compatibles sur la base de l'article 87 paragraphe 3 d) du traité CE des mesures de soutien à la création de certains produits audiovisuels sélectionnés sur la base de critères précis visant à identifier ceux qui ont un contenu culturel. Ainsi, dans sa décision du 16 mai 2006 dans le cas n° N45/2006 Crédit d'impôt en faveur de la production phonographique, la Commission a conclu que le soutien à la création d'œuvres musicales remplissant certains critères visait à promouvoir la culture. De la même manière, à ce stade, la Commission n'exclut pas que certains jeux vidéo puissent constituer des produits culturels au sens de l'article 87 paragraphe 3 d) du Traité CE. Leur caractère culturel dépendrait de leur contenu et donc en premier lieu des critères de sélection des jeux éligibles utilisés par les autorités françaises.
40. Le premier critère culturel proposé par les autorités françaises pour sélectionner les jeux vidéo éligibles est que ces jeux constituent une adaptation d'une œuvre pré-existante du patrimoine culturel européen à partir d'un scénario écrit en français. Or certains des exemples fournis par les autorités françaises de jeux vidéo qui rempliraient ce critère semblent indiquer que ce dernier pourrait être appliqué d'une façon très large, qui ne fournirait pas toutes les garanties nécessaires pour assurer que les jeux vidéo sélectionnés constituent effectivement une adaptation d'une œuvre pré-existante du patrimoine culturel européen. Ainsi, parmi les exemples cités, figure le jeu vidéo "Caméra Café: Le Jeu", basé sur un programme télévisuel français dont l'appartenance au patrimoine culturel européen n'apparaît pas clairement à ce stade. Le concept de patrimoine culturel européen devrait donc être précisé.
41. Les jeux vidéo sont aussi éligibles s'ils remplissent "un critère de qualité et d'originalité du concept et de contribution à l'expression de la diversité culturelle et de la création européennes en matière de jeu vidéo". L'appréciation de ce deuxième critère culturel inclut "l'examen de la qualité et de l'originalité du contenu, du scénario, de la jouabilité, de la navigation, de l'interactivité et des composantes visuelles, sonores et graphiques". Le contenu de ce critère est lui aussi sujet à une interprétation potentiellement large. Il n'est ainsi pas exclu que, sur la base de ce critère, soient éligibles des jeux de simulation, ou des jeux sportifs, par exemple basés sur les courses automobiles, dont le contenu culturel n'apparaît pas clairement à ce stade. Ainsi, ce critère de "qualité et d'originalité du concept" pourrait être utilisé plutôt pour sélectionner de bons jeux vidéo, en termes de divertissement ou d'animation, que des jeux vidéo en effet culturels.

⁽¹⁾ *Matra v. Commission* (Aff. C-225/91), Rec. 1993, I -3203.

42. Une évaluation, par exemple basée sur la production des dernières années, du pourcentage de jeux vidéo qui seraient éligibles sur la base de ces deux critères permettrait aussi de mieux évaluer leur caractère sélectif. Ainsi, par exemple, si la mesure aboutissait à soutenir la production d'une large proportion de jeux vidéo, il pourrait alors apparaître qu'elle est détournée de son objectif avoué de promotion de la culture, et qu'elle pourrait alors avoir plus un objectif industriel de soutien à un secteur subissant une forte concurrence internationale et une phase de mutation technologique.
43. Il conviendrait enfin d'explicitier le critère qui vise à exclure du bénéfice du crédit d'impôt les jeux de "très grande violence".
44. Pour les raisons décrites ci-dessus, à ce stade, la Commission a des doutes que les critères proposés par les autorités françaises permettent d'identifier uniquement des jeux vidéo qui sont en effet des produits culturels et que la mesure a donc réellement pour seul objectif la promotion de la culture au sens de l'article 87 paragraphe 3 d) du traité CE.
49. Or, les "autres dépenses de fonctionnement" (hors charges de personnel et dotations aux amortissements des immobilisations) sont établies forfaitairement à 75 % des dépenses de personnel. La Commission doute que ce calcul des "autres dépenses de fonctionnement" permette de déterminer les coûts réellement supportés pour la création des jeux vidéo par les entreprises éligibles et soit donc conforme aux règles communautaires en matière d'aide d'État. Les autorités françaises ont expliqué qu'elles ont retenu ce mode de calcul des coûts éligibles par analogie avec le dispositif français du crédit d'impôt recherche. Selon les autorités françaises, la Commission a eu connaissance de cette mesure et elle n'aurait pas émis d'objection sur ce mode de calcul.
50. Or il s'avère que le crédit d'impôt recherche est une mesure générale. La Commission n'a donc pas eu par conséquent à se prononcer sur ses modalités d'application et en particulier sur la conformité de ce mode de calcul des coûts éligibles au regard des règles communautaires en matière d'aide d'État.

2) Est-ce que la mesure est conçue de façon à remplir cet objectif culturel?

45. À supposer que la promotion de la production des jeux vidéo tels que définis sur la base de cette mesure d'aide soit un objectif culturel au sens de l'article 87 paragraphe 3 d), il convient de s'assurer que la mesure est conçue de façon à remplir cet objectif.
46. Dans un contexte où les producteurs de jeux vidéo doivent faire face à des coûts croissants, un crédit d'impôt assis sur les coûts de production de ces jeux vidéo peut être vu comme un instrument approprié pour encourager la production de ces jeux. Les autorités françaises n'ont toutefois pas fourni d'informations démontrant qu'aucun autre instrument ne permettrait d'aboutir au même objectif.
47. Les autorités françaises n'ont pas non plus fourni d'éléments visant à prouver que la mesure a un effet incitatif suffisant et notamment qu'elle est nécessaire pour la production de jeux vidéo ayant un caractère culturel.
48. Enfin, la mesure doit être proportionnelle. Il convient en particulier de s'assurer que le même résultat ne pourrait être obtenu avec moins d'aide. À ce titre, la Commission note que le taux du crédit d'impôt est de 20 % des dépenses éligibles, ce qui semble à première vue et à ce stade raisonnable et en ligne avec les taux déjà acceptés par la Commission dans les cas similaires de promotion de produits culturels^(?). Il convient néanmoins de s'assurer
51. À ce stade, la Commission a des doutes quant à la conformité du calcul des coûts éligibles avec les règles communautaires en matière d'aides d'État.

3) Est-ce que les distorsions de concurrence et les effets sur le commerce sont limités, de telle manière que le bilan global de l'aide est positif?

52. Si les principaux concurrents dans le domaine des jeux vidéo proviennent d'Amérique du Nord et d'Asie, il existe aussi des producteurs de jeux vidéo dans les autres États membres et en particulier au Royaume Uni et en Allemagne. Ainsi le Royaume-Uni compte environ 160 studios indépendants, et un éditeur national, SCi Games. Quant à l'Allemagne, elle compte une cinquantaine de studios indépendants.
53. Ainsi, en réduisant les coûts de production des entreprises de ce secteur établies en France, ce crédit d'impôt est susceptible de renforcer leur position par rapport à leurs concurrents européens. Les autorités françaises n'ont fourni aucune information précise sur l'impact de cette mesure sur la concurrence intra-communautaire.
54. À ce stade, la Commission doute donc que les distorsions de concurrence et les effets sur le commerce de la mesure sont suffisamment limités de telle manière que le bilan global de l'aide est positif.

^(?) Voir par exemple décision de la Commission du 16 mai 2006 dans le cas n° N45/2006 crédit d'impôt en faveur de la production phonographique.

Conclusion

55. Pour l'ensemble de ces raisons, à ce stade, la Commission a des doutes que la mesure notifiée soit compatible avec le marché commun sur la base de l'article 87 paragraphe 3 d) du traité CE. La Commission a par ailleurs des doutes que la mesure puisse être compatible sur la base d'autres dispositions. L'article 87 paragraphe 2 n'est clairement pas applicable. L'article 87 paragraphe 3 a) concerne les aides pour les régions assistées, or la présente mesure n'est pas limitée à ces régions. Elle ne constitue pas non plus un projet important d'intérêt européen au sens de l'article 87 paragraphe b). Selon l'article 87 paragraphe 3 c), les aides qui visent à faciliter le développement de certaines activités ou de certaines régions peuvent être compatibles avec le marché commun lorsqu'elle n'altèrent pas les conditions des échanges dans une mesure contraire à l'intérêt commun. Les autorités françaises n'ont pas avancé d'arguments permettant de conclure que la mesure notifiée vise au développement de certaines activités au sens de l'article 87 paragraphe 3 c). La Commission note toutefois qu'il n'est pas exclu que cette mesure, qui concerne le développement de nouveaux produits, puisse dans une certaine mesure tomber dans le champ d'application de l'encadrement communautaire des aides d'État à la recherche et au développement⁽³⁾. Les autorités françaises n'ont toutefois pas fourni les informations nécessaires permettant de vérifier l'éventuelle conformité de la mesure notifiée avec cet encadrement.

56. En conséquence, la Commission requiert l'avis de la France et des parties intéressées sur la mesure notifiée.

4. CONCLUSION

Compte tenu des considérations qui précèdent, la Commission a des doutes à ce stade que la mesure en cause soit compatible avec le marché commun. Par conséquent, conformément à l'article 6 du règlement (CE) n° 659/1999 du Conseil du 22 mars 1999 portant modalités d'application de l'article 93 du traité CE, la Commission invite la France, dans le cadre de la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité CE, à présenter ses observations et à fournir toute information utile pour l'évaluation des mesures dans un délai d'un mois à compter de la date de réception de la présente.

La Commission rappelle à la France l'effet suspensif de l'article 88, paragraphe 3, du traité CE et se réfère à l'article 14 du règlement (CE) n° 659/1999 du Conseil qui prévoit que toute aide illégale pourra faire l'objet d'une récupération auprès de son bénéficiaire.

Par la présente, la Commission avise la France qu'elle informera les intéressés par la publication de la présente lettre et d'un résumé de celle-ci au *Journal officiel de l'Union européenne*. Elle informera également les intéressés dans les pays de l'AELE signataires de l'accord EEE par la publication d'une communication dans le supplément EEE du Journal officiel, ainsi que l'autorité de surveillance de l'AELE en leur envoyant une copie de la présente."

⁽³⁾ JO C 45 du 17.2.1996, p. 5.

POMOC PAŃSTWA — SZWECJA**Pomoc państwa nr C 46/2006 (ex N 347/2006) — Zwolnienie z podatku od emisji CO₂ na paliwa zużywane w instalacjach objętych programem handlu emisjami UE****Zaproszenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/C 297/08)

Pismem z dnia 8 listopada 2006 r., zamieszczonym w autentycznej wersji językowej na stronach następujących po niniejszym streszczeniu, Komisja powiadomiła Szwecję o swojej decyzji o wszczęciu postępowania określonego w art. 88 ust. 2 Traktatu WE w odniesieniu do wyżej wspomnianego środka pomocy.

Zainteresowane strony mogą zgłaszać uwagi na temat środka pomocy, w odniesieniu do którego Komisja wszczyna postępowanie, w terminie jednego miesiąca od daty publikacji niniejszego streszczenia i następującego po nim pisma. Uwagi należy kierować do Kancelarii ds. pomocy państwa w Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej na następujący adres lub numer faksu:

European Commission
Directorate-General for Competition
State aid Registry
Rue de la Loi/Wetstraat, 200
B-1049 Brussels
Nr faksu: (32-2) 296 12 42

Uwagi te zostaną przekazane Szwecji. Zainteresowane strony zgłaszające uwagi mogą wystąpić z odpowiednio umotywowanym pisemnym wnioskiem o objęcie ich tożsamości klauzulą poufności.

STRESZCZENIE

1. OPIS

Minimalne poziomy opodatkowania zużycia produktów energetycznych i energii elektrycznej obowiązujące we Wspólnocie określone są w dyrektywie w sprawie opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (2003/96/WE). W Szwecji do minimalnych poziomów opodatkowania według dyrektywy zalicza się dwa podatki: podatek energetyczny i podatek od emisji dwutlenku węgla. Stosowane są różne stawki podatku krajowego — wyższa dla gospodarstw domowych oraz dla sektora usługowego i sektora ciepłowni rejonowych (100 % podatek energetyczny i 100 % podatek od emisji dwutlenku węgla) oraz niższa na paliwo wykorzystywane w procesie produkcji w działalności przemysłowej oraz na paliwo wykorzystywane do produkcji ciepła w elektrociepłowniach (zerowa stawka podatku energetycznego i 21 % podatku od emisji dwutlenku węgla). Dalsze ulgi podatkowe przyznawane są firmom produkcyjnym w branży wrażliwej na ceny energii, jeżeli wartość paliw kopalnych zużywanych przez nie w produkcji przekracza 0,8 % wartości sprzedaży wyprodukowanych towarów. Obniżki podatku od paliw wykorzystywanych przez branżę produkcyjną oraz paliw wykorzystywanych w elektrociepłowniach były już przedmiotem akceptacji pomocy państwa. Zgodnie ze wspólnotową dyrektywą w sprawie handlu przydziałami emisji 2003/87/WE z dniem 1 stycznia 2005 r. wszedł w życie system handlu emisjami UE (EU ETS). Dyrektywa w sprawie handlu emisjami obejmuje niektóre działania w dziedzinie energetyki oraz pewne dziedziny produkcji przemysłowej i zobowiązuje operatorów instalacji objętych systemem EU ETS (instalacji ETS) do rezygnacji z przydziałów emisji gazów cieplarnianych. Przydziały te operator otrzymuje bezpłatnie na początku każdego okresu handlowego albo kupuje je na aukcji i/lub rynku. W pierwszym okresie handlowym, który rozpoczął się 1 stycznia 2005 r. i trwa do grudnia 2007 r., Szwecja postanowiła rozdzielić wszystkie przydziały emisji nieodpłatnie.

Zgłoszony środek polega na zastosowaniu ulg podatkowych na paliwa wykorzystywane w instalacjach ETS. Proponuje się, aby z następujących różnych poziomów ulgi podatkowej korzystały różne rodzaje instalacji ETS w sektorze produkcyjnym i energetycznym:

- Paliwa zużywane w procesie produkcyjnym w działalności przemysłowej oraz paliwa zużywane do produkcji ciepła w niektórych ultrawydajnych elektrociepłowniach byłyby w pełni zwolnione zarówno z podatku od emisji CO₂, jak i z podatku energetycznego.
- Paliwa zużywane w pozostałych elektrociepłowniach byłyby całkowicie zwolnione z podatku energetycznego i w ich przypadku odprowadzono by 7 % podatku od emisji CO₂.

— Paliwa zużywane w pozostałych instalacjach objętych systemem EU ETS, tj. ciepłowniach, nadal objęte byłyby podatkiem energetycznym w pełnej wysokości oraz 86 % podatkiem od emisji CO₂.

Zgłoszony środek prowadziłby do sytuacji, w której paliwa w pierwszej z trzech wyżej wymienionych kategorii nie byłyby objęte żadnym podatkiem energetycznym w rozumieniu dyrektywy w sprawie opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej. Poziom opodatkowania paliw wykorzystywanych w produkcji ciepła poza ultrawydajnymi elektrociepłowniami oraz paliw wykorzystywanych w ciepłowniach rejonowych byłby jednak zgodny z minimalnymi poziomami opodatkowania określonymi w dyrektywie w sprawie opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej.

Celem zgłoszonego środka jest uniknięcie podwójnego uregulowania, które zdaniem szwedzkich władz pojawiło się po wprowadzaniu systemu EU ETS. Szwecja chciałaby w związku z tym przyczynić się do tworzenia opłacalnej polityki klimatycznej w UE jako całości. Ogólną zasadą szwedzkiej polityki klimatycznej jest uregulowanie redukcji emisji CO₂ z instalacji ETS tylko przez EU ETS oraz stopniowa rezygnacja z podatku od emisji CO₂. Zgłoszony środek stanowi pierwszy etap tej rezygnacji, zaś pozostałe zwolnienia z podatku od emisji CO₂ na paliwa zużywane w instalacjach ETS będą wprowadzane stopniowo, kiedy pozwoli na to budżet państwa. Beneficjentami programu są przedsiębiorstwa każdej wielkości i z każdego regionu, prowadzące działalność z wykorzystaniem instalacji ETS. Liczbę beneficjentów szacuje się w przedziale 101–500. Przewidywany budżet wynosi 358 milionów SEK (ok. 38 milionów EUR) rocznie i 2258 milionów SEK (ok. 239 milionów EUR) ogólnie. Zgłoszony program realizowany jest od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2011 r.

2. WSTĘPNA OCENA I WĄTPLIWOŚCI KOMISJI

2.1 Istnienie pomocy zgodnie z art. 87 ust. 1 Traktatu WE

Zgłoszona ulga podatkowa stanowi korzyść ekonomiczną dla beneficjentów, ponieważ zwalnia ich z kosztów obciążających zazwyczaj budżet operacyjny tych podmiotów. Z uwagi na fakt, że w świetle definicji „charakteru i ogólnych zasad systemu”⁽¹⁾ wątpliwym wydaje się to, czy obniżka podatku byłaby uzasadniona na tej podstawie oraz czy właściwe kryteria art. 87 ust. 1 byłyby spełnione, na tym etapie Komisja uważa, że środek musi zostać zakwalifikowany jako pomoc państwa.

2.2 Zgodność pomocy ze wspólnym rynkiem

Komisja ma wątpliwości, czy zwolnienia proponowane przez władze szwedzkie mogą zostać zatwierdzone na podstawie wytycznych w sprawie pomocy na rzecz ochrony środowiska. Punkt 51 ust. 1 lit. b) nie ma zastosowania, ponieważ podatki płacone przez przedsiębiorstwa w ramach proponowanego programu byłby na poziomie niższym od minimalnego ustalonego w dyrektywie w sprawie opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej. Nie zostały również spełnione wymagania, o których mowa w pkt 51 ust. 1 lit. a), gdyż przedsiębiorstwa odnoszące korzyści z pomocy nie podejmowałyby dobrowolnych zobowiązań ani nie zawierałyby dobrowolnych umów.

Komisja ma ponadto wątpliwości, czy proponowane wyłączenie mogłyby zostać zatwierdzone na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu WE w odniesieniu do rzekomej potrzeby wyeliminowania podwójnego uregulowania. Na tym etapie Komisja ma wątpliwości w zakresie wpływu istnienia podwójnego uregulowania na jej analizę oraz tego, czy mogłoby ono uzasadnić zwolnienie z podatku od emisji CO₂ na podstawie zasad udzielania pomocy państwowej. W szczególności Komisja ma następujące wątpliwości:

— Dyrektywa w sprawie opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej oraz program ETS to dwa osobne instrumenty prawa wspólnotowego. Wprawdzie służą one częściowo realizacji tego samego celu polityki, a mianowicie internalizacji zewnętrznych kosztów emisji CO₂, to jednak mają różne zadania. W szczególności dotyczy to minimalnych poziomów opodatkowania, których głównym celem jest zapewnienie płynnego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Niemniej jednak, w celu zapewnienia zgodności z dyrektywą w sprawie opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej, państwa członkowskie mogą swobodnie nakładać różne podatki, takie jak na przykład podatki od emisji CO₂, których cel jest identyczny z celem programu ETS. Podejścia krajowe są różne i tylko w niektórych państwach członkowskich podatki włączone do poziomów minimalnych częściowo przyjmują formę podatku od emisji CO₂. Tam, gdzie podatek od emisji CO₂ jest nakładany w celu dotrzymania minimalnych poziomów opodatkowania ustalonych w dyrektywie w sprawie opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej, co ma miejsce w Szwecji, ulga w takim podatku od emisji CO₂ mogłaby zniekształcić konkurencję na rynku wewnętrznym, zwiększając różnicowanie w opodatkowaniu w obszarze, w którym harmonizację opodatkowania przeprowadzono na poziomie Wspólnoty, w szczególności w celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz równych szans dla wszystkich podmiotów.

⁽¹⁾ Ustanowionej orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, potwierdzonej np. orzeczeniem w sprawie C-88/03 Republika Portugalii przeciwko Komisji (orzeczenie z 6 września 2006 r.) i przyjętej przez Komisję w zawiadomieniu z 10 grudnia 1998 r. w sprawie zastosowania przepisów dotyczących pomocy państwa do środków bezpośredniego opodatkowania przedsiębiorstw, Dz.U. C 384 z 10.12.1998 r., str. 3.

- Ponadto Komisja uważa, że przy przyznawaniu pomocy państwa w dziedzinie ochrony środowiska należy uwzględnić zasadę, zgodnie z którą „zanieczyszczający płaci”. Zwolnienie wszystkich przedsiębiorstw uczestniczących w systemie EU ETS z takiego podatku od emisji CO₂ mogłoby być nieuzasadnione, ponieważ zwalnianie przedsiębiorstwa, które otrzymały przydziały emisji za darmo, mogłoby być sprzeczne z zasadą „zanieczyszczający płaci”. Z drugiej strony, zwolnienie z podatku od emisji CO₂ firm, które muszą kupować dodatkowe przydziały na pokrycie dodatkowego zanieczyszczenia, mogłoby być posunięciem wbrew logice ochrony środowiska — mogłoby to prowadzić do przyznawania korzyści tym, którzy nie ponieśli inwestycji ani nie obniżyli ilości emitowanych zanieczyszczeń, czy wręcz emitowali je w większej ilości.

Komisja musi wreszcie ocenić, w jakim zakresie podwójne uregulowanie zakłóca konkurencję oraz czy to rzekome zakłócenie jest szkodliwe w szczególności dla przedsiębiorstw szwedzkich, jak zdają się twierdzić szwedzkie władze. Komisja musi dokładniej zbadać, czy przedsiębiorstwa te mogą ponosić wyższe koszty niż podatek od emisji CO₂ z tytułu emitowania poprzez nie zanieczyszczeń w sytuacji, gdy muszą one kupować przydziały, a jednocześnie odprowadzać podatek od emisji CO₂ za tę samą emisję. Z drugiej strony, w sytuacji gdy przydziały zostały przyznane nieodpłatnie i nie ma podatku od emisji, zasada, że „zanieczyszczający płaci” może nie być realizowana. Oceniając ogólne obciążenie finansowe uczestniczących przedsiębiorstw w porównaniu do obciążeń przedsiębiorstw nieuczestniczących w systemie EU ETS należy wziąć pod uwagę fakt, że państwa członkowskie ustalają ilość całkowitej emisji i w pierwszym okresie handlu muszą rozdzielić między przedsiębiorstwa co najmniej 95 % przydziałów nieodpłatnie.

Komisja podkreśla, że celem systemu EU ETS jest właśnie ograniczanie emisji CO₂ poprzez tworzenie dla przedsiębiorstw uczestniczących ekonomicznej zachęty do redukcji emisji wynikającej z rygoru określonego ogólnym pułapem emisji. W celu dokonania oceny tego, czy może wystąpić potencjalne zakłócenie konkurencji wskutek zbiegu opodatkowania emisji CO₂, Komisja musiałaby szczegółowo przeanalizować konsekwencje finansowe stosowania systemu EU ETS w Szwecji. W tym kontekście Komisja musiałaby jednak także uzyskać więcej informacji o mechanizmach, jakie mogłyby przewidzieć władze szwedzkie w celu ustalenia istnienia oraz wyznaczenia, na poziomie poszczególnych przedsiębiorstw, ilości ewentualnego dodatkowego obciążenia ponad podatek od emisji CO₂, a także zapewnienia, że tylko przedsiębiorstwa, które faktycznie są pokrzywdzone — przynajmniej częściowo — takim obciążeniem, otrzymują ulgi w tym podatku w drodze zgłoszonych zwolnień podatkowych.

Komisja musi ponadto ocenić, czy proponowane ulgi podatkowe są zgodne z art. 17 dyrektywy w sprawie opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej, i dlatego zwraca się do Szwecji o uzupełnienie już dostarczonych informacji.

TEKST PISMA

„Kommissionen önskar underrätta Sverige om att den, efter att ha granskat uppgifter som tillhandahållits av Era myndigheter om det ovannämnda stödet, har beslutat inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget.

1. FÖRFARANDE

- (1) Genom en skrivelse av den 6 juni 2006, som registrerades hos kommissionen samma dag, anmälde de svenska myndigheterna den nedan beskrivna åtgärden till kommissionen. Genom en skrivelse av den 10 juli 2006 begärde kommissionen kompletterande upplysningar. Sverige inkom med kompletterande upplysningar genom skrivelser av den 11 september 2006 och den 18 september 2006, som registrerades hos kommissionen samma dagar.

2 DETALJERAD BESKRIVNING AV ÅTGÄRDEN

2.1 Bakgrund till den anmälda stödordningen

- (2) Gemenskapens minimiskattnivåer för förbrukning av energiprodukter och elektricitet fastställs i rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet⁽²⁾ (nedan kallat energiskattedirektivet). I Sverige räknas två olika skatter in i minimiskattnivåerna enligt direktivet, nämligen en energiskatt och en koldioxidskatt. Olika nationella skattnivåer tillämpas, en högre nivå för hushållen och tjänste- och fjärrvärmesektorn (100 % energiskatt och 100 % koldioxidskatt) och en lägre nivå för bränsle som används i tillverkningsprocesser inom industrin och bränsle som används för värmeproduktion i kraftvärmeanläggningar (0 % energiskatt och 21 % koldioxidskatt). En extra skattenedsättning beviljas tillverkningsföretag inom energiintensiv industri om värdet på det fossila bränsle de använder inom

⁽²⁾ EUT L 283, 31.10.2003, s. 51.

produktionen överstiger 0,8 % av försäljningsvärdet på de varor som tillverkas. Den högsta skatten på sådant bränsle uppgår till 0,8 % av försäljningsvärdet plus 24 % av det skattebelopp som ursprungligen översteg sistnämnda belopp. Skattenedsättningarna för bränsle som används inom tillverkningsindustrin och för bränsle som används i kraftvärmeanläggningar har tidigare godkänts som statligt stöd enligt följande tabell:

Tabell 1

Översikt över olika skattenivåer för bränslen som används för uppvärmning inom företagssektorn i Sverige

Förbrukningssektor	Aktuell situation	Godkännande av statligt stöd
1. Tillverkningsindustri		
a) Energiintensiv industri	0 % energiskatt; 21 % koldioxidskatt + extra nedsättning av koldioxidskatten enligt 0,8 %-regeln	N 588/2005 + N 595/2005; EU:s minimiskattenivåer iaktas
b) Icke energiintensiv industri	0 % energiskatt; 21 % koldioxidskatt	N 588/2005; EU:s minimiskattenivåer iaktas
2. Värmeproduktion i kraftvärmeanläggningar	0 % energiskatt; 21 % koldioxidskatt	N 594/2005; EU:s minimiskattenivåer iaktas
3. Fjärrvärmeproduktion och tjänstesektorn	100 % energiskatt; 100 % koldioxidskatt	

- (3) I enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/91/EG⁽³⁾ (nedan kallat direktivet om handel med utsläppsrätter), trädde EU:s system för handel med utsläppsrätter (nedan kallat EU:s utsläppshandelssystem) i kraft den 1 januari 2005. Direktivet om handel med utsläppsrätter omfattar vissa energiverksamheter och viss industriproduktion. I direktivet krävs att de som driver anläggningar som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem skall överlämna utsläppsrätter för sina utsläpp av växthusgaser. Utsläppsrätterna delas ut avgiftsfritt till operatören i början av varje handelsperiod eller köps av operatören på auktion och/eller på marknaden. Under den första handelsperioden, som började löpa i januari 2005 och pågår till december 2007, var medlemsstaterna skyldiga att dela ut minst 95 % av utsläppsrätterna avgiftsfritt⁽⁴⁾. Sverige valde att dela ut alla utsläppsrätter avgiftsfritt.

2.2 Den anmälda stödordningen

- (4) Den anmälda stödordningen består av skattelättnader för bränsle som används i anläggningar som omfattas av utsläppshandelssystemet. Det föreslås att olika typer av sådana anläggningar inom tillverkningssektorn och energisektorn skall omfattas av följande skattelättnader:
- Bränsle som förbrukas i samband med tillverkningsprocesser inom industriell verksamhet och bränsle som förbrukas för värmeproduktion i vissa högeffektiva kraftvärmeanläggningar skulle helt befrias från både koldioxidskatt och energiskatt (en extra nedsättning av koldioxidskatten med 21 procentenheter jämfört med dagens situation). De svenska myndigheterna har åtagit sig att tillämpa denna fullständiga befrielse endast på företag som uppfyller villkoren för energiintensiva företag enligt artikel 17.1 a i energiskattedirektivet.
 - Bränsle som förbrukas i andra kraftvärmeanläggningar skulle helt befrias från energiskatt och betala 7 % av koldioxidskatten (en extra nedsättning av koldioxidskatten med 14 procentenheter jämfört med dagens situation).
 - Bränsle som förbrukas i andra anläggningar som omfattas av utsläppshandelssystemet, det vill säga värmeverk, skulle fortsätta betala full energiskatt och betala 86 % av koldioxidskatten (en extra nedsättning av koldioxidskatten med 14 procentenheter jämfört med dagens situation).

⁽³⁾ EUT L 275, 25.10.2003, s. 32.

⁽⁴⁾ Under den andra perioden inom EU:s system för utsläppshandel, som inleds 2008, kommer medlemsstaterna att åläggas att dela ut minst 90 % av utsläppsrätterna avgiftsfritt.

- (5) Den anmälda åtgärden skulle leda till en situation där bränslen i den första av de tre nämnda kategorierna inte skulle omfattas av någon energiskatt enligt energiskattedirektivet. De svenska myndigheterna har dock uppgivit att skattenivån för bränsle som används för värmeproduktion i kraftvärmeanläggningar som inte är högeffektiva och för bränslen som används i fjärrvärmeanläggningar kommer att följa minimiskattenivåerna i energiskattedirektivet, vilket illustreras i följande tabell:

Beskattnings av fossila bränslen som används för värmeproduktion i kraftvärmeanläggningar och i fjärrvärmeanläggningar som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem

Förbrukning	Tung eldningsolja, skatt/m ³		Kol, skatt/1 000 kg		Naturgas, skatt/1 000 m ³		Gasol, skatt/1 000 kg	
	SEK	euro	SEK	euro	SEK	euro	SEK	euro
Värmeproduktion i kraftvärmeanläggningar:								
Energiskatt	0	0	0	0	0	0	0	0
Koldioxidskatt	184	20	160	17	138	15	193	21
Summa	184	20	160	17	138	15	193	21
Fjärrvärmeanläggningar:								
Energiskatt	739	79	315	34	239	26	145	16
Koldioxidskatt	2256	242	1963	211	1690	182	2373	255
Summa	2995	321	2278	245	1929	208	2518	271
EU:s minimiskattenivå	130	14	38	4	49	5	0	0

- (6) Anmälan i detta ärende omfattar de ovan beskrivna skattelättnaderna bara i den mån lättnaderna avser bränslen som används i anläggningar som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem, men där användningen av energiprodukter inte omfattas av första, andra och femte strecksatsen i artikel 2.4 b i energiskattedirektivet. Enligt de bestämmelserna gäller direktivet inte användningen av energiprodukter som används för andra ändamål än som motorbränslen eller som bränslen för uppvärmning, dubbel användning av energiprodukter och mineralogiska processer.

2.3 Syftet med den anmälda stödordningen

- (7) Syftet med den anmälda stödordningen är att undvika de dubbla styrmedel som enligt de svenska myndigheterna uppkommit på grund av att EU:s utsläppshandelssystem införts. De svenska myndigheterna vill således bidra till en kostnadseffektiv klimatpolitik för EU som helhet.
- (8) Det övergripande syftet med den svenska klimatpolitiken är att enbart med hjälp av EU:s utsläppshandelssystem reglera minskningen av koldioxidutsläpp från anläggningar som omfattas av utsläppshandelssystemet och att så småningom avskaffa koldioxidskatten. Den anmälda stödordningen är det första steget mot att avskaffa koldioxidskatten. Enligt planerna skall befrielsen från koldioxidskatt på resten av det bränsle som förbrukas i anläggningar som omfattas av utsläppshandelssystemet införas successivt, när statsbudgeten tillåter det.

2.4 Rättslig grund

- (9) Den rättsliga grunden för de föreslagna skattenedsättningarna är ett förslag till lag om ändring i 6 a kap. 1 § 15–17 lagen (1994:1776) om skatt på energi.

2.5 Stödmottagare

- (10) Stödmottagare är företag, av alla storlekar och i alla regioner, som bedriver verksamhet i anläggningar som omfattas av utsläppshandelssystemet. Stödmottagarna är verksamma inom följande sektorer:

Nace-kod

DA 15 – Livsmedels- och dryckesvaruframställning

DB 17 – Textilvarutillverkning

DD2 – Tillverkning av trä och varor av trä, kork, rotting o.d. utom möbler, Tillverkning av varor av halm och flättningsmaterial.

DE21 – Massa-, pappers- och pappersvarutillverkning.

DG24 – Tillverkning av kemikalier och kemiska produkter

DH25 – Tillverkning av gummi- och plastvaror

DM34.1 – Tillverkning av motorfordon

E – El-, gas- och vattenförsörjning

- (11) Antalet stödmottagare uppskattas till 101–500.

2.6 Budget och varaktighet

- (12) Den planerade årliga budgeten är 358 miljoner kronor (cirka 38 miljoner euro) och den totala budgeten 2 258 miljoner kronor (cirka 239 miljoner euro)⁽⁵⁾. Den anmälda stödordningen löper från den 1 januari 2007 till den 31 december 2011.

3. PRELIMINÄR BEDÖMNING

3.1 Förekomst av statligt stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget

- (13) Selektiv nedsättning av skatter som tas ut av miljöskyddsskäl utgör i regel driftsstöd som omfattas av artikel 87 i EG-fördraget. Artikel 87 är tillämplig på stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.
- (14) Den anmälda skattelättnaden utgör en ekonomisk förmån för stödmottagarna och befriar dem från kostnader som normalt belastar deras driftsbudget. Stödordningen leder till bortfall av skatteintäkter och finansieras således med statliga medel.
- (15) Skattelättnaden gäller bara företag som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem. De svenska myndigheterna har hävdad att det ligger i den svenska klimatförändringsstrategins natur och logik att avskaffa koldioxidskatten för anläggningar som omfattas av utsläppshandelssystemet, eftersom den logiska ekonomiska grunden för den strategin är att tillämpa ett enda marknadsbaserat styrmedel i fall där fler styrmedel inte skulle leda till någon ytterligare minskning av utsläppen. Med hänsyn till definitionen av 'systemets art och struktur', som fastställts i EG-domstolens rättspraxis⁽⁶⁾ och antagits av kommissionen i dess meddelande av den 10 december 1998 om tillämpningen av reglerna om statligt stöd på åtgärder som omfattar direkt beskattning av företag⁽⁷⁾, tvivlar kommissionen emellertid på att skattnedsättningen skulle vara berättigad på den grunden. Kommissionen konstaterar vidare att nedsättningen inte gäller lika för alla anläggningar som omfattas av utsläppshandelssystemet, eftersom vissa av de berörda anläggningarna skulle fortsätta att betala 7 % respektive 86 % i koldioxidskatt. Kommissionen anser därför i det här skedet att stödet är selektivt.

⁽⁵⁾ Detta innefattar en årlig ökning med 2 % på grund av inflationen.

⁽⁶⁾ Senast bekräftad genom EG-domstolens dom i mål C-88/03, Portugal mot kommissionen (dom av den 6 september 2006).

⁽⁷⁾ EGT C 384, 16.2.1998, s. 3.

- (16) De företag som gynnas av stödet är verksamma på marknader där det förekommer handel mellan medlemsstater. Det betyder att stödet snedvrider eller hotar att snedvrída konkurrensen på den inre marknaden. Kommissionen anser därför i det här skedet att villkoren i artikel 87.1 i fördraget är uppfyllda.

3.2 Stödets förenlighet med den gemensamma marknaden

- (17) Statligt stöd enligt definitionen i artikel 87.1 anses oförenligt med den gemensamma marknaden om det inte omfattas av något av de undantag som anges i fördraget. Ett av undantagen är artikel 87.3 c, enligt vilket stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner kan anses vara förenligt med den gemensamma marknaden, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. Kommissionen har antagit gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön⁽⁸⁾ (nedan kallade miljöstödsriktlinjerna) för att med hjälp av dem kunna bedöma om statligt stöd på miljöområdet är förenligt med den gemensamma marknaden enligt den artikeln.

3.2.1 Tillämpliga bestämmelser i miljöstödsriktlinjerna

- (18) Avsnitt E.3.2 i miljöstödsriktlinjerna innehåller regler för bedömning av om driftsstöd i form av nedsättningar eller befrielser från miljöskatter är förenligt med den gemensamma marknaden. Enligt punkt 51.1 b i miljöstödsriktlinjerna kan en nedsättning av en miljöskatt som avser en harmoniserad gemenskapsskatt vara berättigad om det belopp företaget betalar efter nedsättningen fortfarande är högre än gemenskapens harmoniserade minimibelopp.
- (19) Enligt punkt 51.1 a i miljöstödsriktlinjerna kan också befrielser från miljöskatter som *underskrider* gemenskapens harmoniserade miniminivåer vara berättigade, om stödmottagarna har ingått frivilliga avtal genom vilka de åtar sig att uppnå miljöskyddsmål under den period för vilken befrielserna gäller. Medlemsstaterna måste noggrant kontrollera att företagen fullgör sina åtaganden, och avtalen måste innehålla föreskrifter om vilka straff som blir följden om åtagandena inte fullgörs. Den bestämmelsen är också tillämplig när en medlemsstat förenar en skattenedsättning med villkor som har samma effekt som sådana frivilliga avtal eller åtaganden.
- (20) Punkt 51.1 i riktlinjerna är tillämplig på nya skatter men kan enligt punkt 51.2 också tillämpas på befintliga skatter, under förutsättning att skatten har en betydande positiv effekt när det gäller miljöskydd och att undantaget har blivit nödvändigt till följd av en betydande förändring av de ekonomiska betingelserna som försatte företagen i en särskilt svår konkurrenssituation.

3.2.2 Tillämpliga bestämmelser i energiskattedirektivet

- (21) Undantag från harmoniserade miljöskatter kan bara godkännas enligt miljöstödsriktlinjerna om de också är tillåtna enligt det berörda harmoniseringsdirektivet. Den åtgärd som anmälts av Sverige kan således godkännas bara i den mån den är förenlig med energiskattedirektivet, genom vilket energibeskattningen har harmoniserats.
- (22) Enligt artikel 17.2 i energiskattedirektivet kan energiintensiva företag i den mening som avses i direktivet beviljas nedsättning av energiskatt ända ner till noll procent. I artikel 17.3 i samma direktiv tillåts skattenivåer ner till 50 % av direktivets miniminivåer för företag som inte är energiintensiva. Enligt artikel 17.4 tillåts en sådan nedsättning bara om stödmottagarna har ingått avtal eller genomfört system för handel med utsläppsrätter eller likvärdiga arrangemang, som leder till att miljömål uppnås, i stort sett motsvarande vad som skulle ha uppnåtts om gemenskapens vanliga minimiskattesatser hade iakttagits.

3.2.3 Argument som anförts av de svenska myndigheterna

- (23) De svenska myndigheterna har åberopat villkoret i artikel 17.4 i energiskattedirektivet och hävdar att förenligheten med detta kan bedömas genom att marginalkostnaderna för utsläppsminskningar som härrör från minimiskattesatserna respektive utsläppshandelssystemet jämförs. Eftersom marknadspriset för en utsläppsrättighet enligt de svenska myndigheterna är cirka 10 euro per ton koldioxid och gemenskapens genomsnittliga minimiskattesatser motsvarar en koldioxidskatt på omkring 5 euro per ton koldioxid, hävdar de svenska myndigheterna att marginalkostnaden för en utsläppsminskning är

⁽⁸⁾ EGT C 37, 3.2.2001, s. 3.

högre inom utsläppshandelssystemet jämfört med minimiskattesatserna, och att utsläppsminskningen inom utsläppshandelssystemet således är större än minskningen hade varit om minimiskattesatserna hade tillämpats. De svenska myndigheterna har dessutom gjort gällande att villkoren för en skattebefrielse i enlighet med artikel 17 i energiskattedirektivet är uppfyllda.

- (24) Enligt de svenska myndigheterna omfattas en skattebefrielse för bränslen som används i anläggningar som omfattas av utsläppshandelssystemet av villkor som har samma effekt som frivilliga avtal i den mening som avses i punkt 51.1 a i miljöstödsriktlinjerna. Enligt dem är den tillämpliga bestämmelsen inriktad på miljöeffekten och föreskriver inte på något sätt att villkoren måste vara frivilliga. De svenska myndigheterna hävdar att miljövinsten av EU:s utsläppshandelssystem är känd på förhand, vilket är en fördel jämfört med att använda skattestyrmiddel, och att det saknar betydelse att miljöskyddssyftet uppnås genom ett obligatoriskt EU-system snarare än genom ett frivilligt avtal mellan ett enskilt företag och en medlemsstat.
- (25) Skulle kommissionen finna att den anmälda åtgärden inte kan godkännas med hänsyn till miljöstödsriktlinjerna, anser de svenska myndigheterna i alla händelser att den uppfyller villkoren för ett undantag enligt artikel 87.3 i EG-fördraget och därför är förenlig med den gemensamma marknaden genom direkt tillämpning av fördraget tillsammans med artikel 17 i energiskattedirektivet, eftersom den ekonomiska logiken och EU:s övergripande miljöskyddsmål talar mycket starkt för att en koldioxidskatt på bränslen som används i anläggningar som omfattas av utsläppshandelssystemet bör avskaffas. De svenska myndigheterna anser att de gällande miljöstödsriktlinjerna inte är fullt tillämpliga på åtgärder som vidtas i samband med EU:s utsläppshandelssystem, eftersom riktlinjerna antogs före direktivet om handel med utsläppsrätter. Att inte vidta åtgärder för att minimera samhällets kostnader för en gemensam tillämpning av EU:s utsläppshandelssystem och koldioxidskatten skulle enligt dem strida mot gemenskapens rättsuppfattning. Enligt de svenska myndigheterna leder de dubbla styrmedlen i form av samtidig tillämpning av beskattning och utsläppshandel till ökade kostnader både för enskilda operatörer och för samhället, och det faktum att de dubbla styrmedlen åsamkar samhället kostnader bör kunna motivera ett avskaffande av koldioxidskatten.
- (26) De svenska myndigheterna gör gällande att alla marginalsatser, till exempel en koldioxidskatt eller någon annan indirekt skatt som beräknas utifrån mängden förbrukat bränsle, snedvrider priset på utsläppsrätterna och leder till att utsläppsminskningarna sprids ineffektivt över utsläppshandelssystemet. De gör därför gällande att eventuella övervinster som härrör från en fri fördelning av utsläppsrätter bör fångas in genom en schablonskatt för att undvika en sådan snedvridning av marginalbeteendet inom utsläppshandelssystemet. Den begränsning av koldioxidutsläppen som fastställs genom utsläppshandelssystemet åsamkar kostnader för de operatörer som deltar i systemet, för det första i form av extra kostnader för att köpa nödvändiga utsläppsrätter utöver fördelade utsläppsrätter och för det andra i form av högre elpriser på grund av den begränsning som fastställts för utsläpp från elproduktion som grundar sig på fossila bränslen och det faktum att en eventuell ökning av marginalkostnaden för elproduktion också påverkar marknadspriset på elektricitet.
- (27) Enligt de svenska myndigheterna snedvrider prismetoden av beskattning inom utsläppshandelssystemet utan att det ger några miljöfördelar. De anser att en samtidig tillämpning av beskattning och utsläppshandel inte påverkar de totala utsläppen inom utsläppshandelssystemet, eftersom den totala utsläppsnivån avgörs av mängden fördelade utsläppsrätter, och ett eventuellt överskott på utsläppsrätter kommer bara att säljas på marknaden och leda till en ökning av utsläppen inom en annan del av systemet. Det påverkar dock marginalkostnaden för utsläppsminskningar och därmed den totala kostnaden för att nå målet att minska utsläppen. De svenska myndigheterna anser att en samtidig tillämpning av de båda styrmedlen leder till att utsläppsminskningarna fördelas ineffektivt över utsläppshandelssystemet, och resultatet blir att den totala kostnaden för att nå EU:s mål för utsläppsminskningar kommer att öka.
- (28) De svenska myndigheterna gör gällande att snedvridningarna i det långa loppet kommer att påverka investeringarna och därmed till vilken ort framtida produktionskapacitet kommer att förläggas inom de sektorer som omfattas av utsläppshandelssystemet. De europeiska företagens konkurrenskraft på den internationella marknaden kommer att försvagas. Den samtidiga tillämpningen av beskattning och utsläppshandel kommer att leda till att kostnaderna för att minska utsläppen kommer att vara högre än minskningens marknadsvärde. Det är ett ineffektivt sätt att fördela resurser som leder till förlorat välbefinnande, det vill säga en kostnad för samhället.
- (29) De svenska myndigheterna har gett ett exempel där två operatörer omfattas av EU:s utsläppshandelssystem och där utsläppshandelssystemet inte innehåller någon skatt. I ett sådant fall kommer operatören med de lägre marginalkostnaderna för utsläppsminskningar att minska utsläppen mer, hävdar de svenska myndigheterna. Utsläppsminskningarna kommer att fördelas optimalt eftersom varje operatör kommer att minska utsläppen tills de har samma marginalkostnader för minskningen. De svenska myndigheterna hävdar att om en av operatörerna är skyldig att betala en viss skatt kommer

de ökade marginalkostnaderna för en utsläppsminskning att sporra den operatören att minska utsläppen mer och därmed göra det möjligt för denne att sälja utsläppsrätter på marknaden, vilket leder till lägre marknadspriser på utsläppsrätter. Det gör det möjligt för andra operatörer med potentiellt lägre marginalkostnader för utsläppsminskningar att köpa och använda utsläppsrätter. Denna ineffektiva resursfördelning leder till förlorat välbefinnande för samhället. Principskålen för en koldioxid-skatt är i praktiken också tillämpliga på andra typer av energiskatter inom EU:s utsläppshandelssystem, eftersom energiskattedirektivet inte gör någon åtskillnad mellan olika slag av indirekta skatter (utom mervärdesskatt) som beräknas utifrån mängden energiprodukter och elektricitet när de frisläpps för konsumtion.

- (30) De svenska myndigheterna gör gällande att om skattebasen och den skattesats som tillämpas harmoniserades fullständigt inom EU-25 för bränslen som förbrukas i de berörda anläggningarna och om skattebasen motsvarade räckvidden för EU:s utsläppshandelssystem, skulle de dubbla styrmedlen inte störa utsläppshandelssystemets funktion, eftersom det bara skulle leda till lägre priser på utsläppsrätter tack vare mindre efterfrågan på eller större utbud på utsläppsrätter. Enligt de svenska myndigheterna omfattar den obligatoriska beskattningen på EU-nivå emellertid bara delar av de bränslen som ger upphov till koldioxidutsläpp som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem, och det faktum att beskattningen inte tillämpas lika inom utsläppshandelssystemet snedvrider systemets funktion. Möjligheten till nollbeskattning enligt artikel 17.4 i energiskattedirektivet är väsentlig. De svenska myndigheterna hävdar vidare att i Sverige utgör utsläppen från industrisektorn 80 % av den totala mängden fördelade utsläppsrätter, medan situationen för hela EU-25 är att 70 % av de utsläpp som omfattas av utsläppshandelssystemet härrör från fossila bränslen som används inom energisektorn.
- (31) De svenska myndigheterna anser att tillämpningen av koldioxidskatten utöver EU:s utsläppshandelssystem inte kommer att leda till någon ytterligare minskning av den totala mängden utsläpp inom EU, eftersom den mängden fastställs på förhand. De gör gällande att svenska företag kommer att minska sina utsläpp mer än utländska företag som inte ålagts någon skatt, eftersom de svenska företagen har högre kostnader för utsläpp på grund av skatten på bränslen som förbrukas i anläggningar som omfattas av utsläppshandelssystemet. Enligt de svenska myndigheternas uppfattning kommer beskattningen bara att leda till en situation där företag i olika medlemsstater åsamkas olika kostnader för sina koldioxidutsläpp. Den grundläggande prismekanismen i utsläppshandelssystemet – som går ut på att alla företag möter samma kostnad för att släppa ut koldioxid – sätts ur spel. Då finns det inte längre någon garanti för att utsläppsminskningarna sker till lägsta möjliga kostnad. Konkurrensen snedvrider till nackdel för svenska företag, som kommer att ha en relativt sett högre kostnad för sina utsläpp, och samma grad av miljöstyrning uppnås till en högre kostnad. Förekomsten av kostnadsineffektiva miljörelaterade styrmedel är ett hinder för att nå målen för Lissabonstrategin.
- (32) De svenska myndigheterna påpekar vidare att kommissionen har godkänt den nationella allokeringsplan (NAP) som Sverige anmälde i enlighet med direktivet om handel med utsläppsrätter, och därmed godkänt en viss nivå av koldioxidutsläpp i Sverige. Att kräva att Sverige skall ha kvar sin koldioxidskatt skulle enligt de svenska myndigheterna i praktiken innebära att Sverige måste minska sina utsläpp ytterligare. De svenska myndigheterna anser dock att kommissionen måste anses ha avhänt sig den möjligheten när den godkände den utsläppsnivå som skulle bli följden av den svenska allokeringsplanen.
- (33) Påföljderna för brott mot lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter, genom vilken direktivet om handel med utsläppsrätter införlivades i svensk lagstiftning, fastställs i lagen och uppfyller de krav på påföljder som föreskrivs i punkt 51.1 a i miljöstödsriktlinjerna.

3.2.4 Kommissionens tvivel

Förenlighet med miljöstödsriktlinjerna

- (34) Kommissionen betvivlar att de undantag som de svenska myndigheterna föreslår kan godkännas på grundval av miljöstödsriktlinjerna. Punkt 51.1 b är inte tillämplig, eftersom den skatt som företagen skulle betala enligt den föreslagna stödordningen skulle ligga under miniminivåerna enligt energiskattedirektivet. Inte heller villkoren i punkt 51.1 a förefaller vara uppfyllda, eftersom de företag som gynnas av stödet inte skulle ingå frivilliga åtaganden eller avtal. För att ett företag skall beviljas en skattenedsättning måste det vidta åtgärder som går utöver fullgörandet av en harmoniserad EU-skyldighet. EU:s utsläppshandelssystem utgör emellertid en obligatorisk standard i alla medlemsstater, och därför kan förenligheten med det systemet inte betraktas som en tillräcklig miljöinsats som tillåter statligt stöd.
- (35) Sammanfattningsvis tvivlar kommissionen på att de föreslagna skattelättnaderna – som underskrider gemenskapens minimiskattesatser och inte medför någon miljövinst som går utöver de krav gemenskapen ställer – är förenliga med miljöstödsriktlinjerna.

Förenlighet med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c i EG-fördraget på grundval av en ekonomisk bedömning av det påstådda behovet av att avskaffa dubbla styrmedel

- (36) När det gäller möjligheten att godkänna den anmälda stödordningen på grundval av behovet att avskaffa de dubbla styrmedel som de svenska myndigheterna hänvisar till anser kommissionen att principen om att förorenaren betalar måste beaktas när statligt stöd beviljas på miljöområdet.
- (37) Kommissionen tvekar i detta skede beträffande hur förekomsten av dubbla styrmedel kan komma att påverka dess bedömning och huruvida den kan berättiga till en befrielse från koldioxidskatt enligt reglerna om statligt stöd. Kommissionen har särskilt följande betänkligheter:
- Energiskattedirektivet och utsläppshandelssystemet är två separata instrument i gemenskapens lagstiftning. Även om de delvis har samma politiska mål, nämligen att internalisera de externa kostnaderna för koldioxidutsläpp, har de också skilda syften. Det gäller särskilt minimiskattnivåerna, vars primära syfte är att få den inre marknaden att fungera smidigt. För att uppfylla kraven i energiskattedirektivet kan medlemsstaterna dock ta ut olika skatter, till exempel koldioxidskatt, som kan ha samma syfte som utsläppshandelssystemet. De nationella strategierna skiljer sig från varandra, och det är bara i vissa medlemsstater som de skatter som ingår i miniminivåerna delvis utgörs av en koldioxidskatt. När en koldioxidskatt tas ut för att uppfylla kraven enligt minimiskattnivåerna i energiskattedirektivet, vilket är fallet i Sverige, kan en nedsättning av en sådan koldioxidskatt således snedvrider konkurrensen på den inre marknaden genom att öka skattedifferentieringen på ett område där skatteharmonisering har genomförts på gemenskapsnivå, framför allt i syfte att skapa en välfungerande inre marknad och lika villkor mellan aktörerna.
 - Att befria alla företag som deltar i utsläppshandelssystemet från en sådan koldioxidskatt kan vara oberättigat, eftersom det skulle kunna strida mot den nämnda principen om att förorenaren betalar, om företag som avgiftsfritt tagit emot utsläppstillstånd befrias från skatten. Å andra sidan kan det strida mot miljölogiken att en sådan koldioxidskatt sätts ned för de företag som måste köpa fler utsläppstillstånd därför att de behöver täcka sin extra förorening – det kan leda till att en förmån beviljas de företag som inte gjort investeringar och inte minskat sin förorening eller till och med förorenat mer.
- (38) Kommissionen måste dessutom bedöma i vilken utsträckning de dubbla styrmedlen snedvrider konkurrensen, och huruvida denna påstådda snedvridning särskilt drabbar svenska företag, vilket de svenska myndigheterna tycks hävda. Kommissionen behöver närmare undersöka möjligheten att företag kan åsamkas en högre kostnad än koldioxidskatten för sina föroreningar i fall där de måste köpa utsläppstillstånd och samtidigt betala koldioxidskatt för samma utsläpp. Å andra sidan kanske principen om att förorenaren betalar inte iaktas i en situation där tillstånden har tilldelats avgiftsfritt och det inte finns någon skatt på utsläpp.
- (39) Kommissionen anser att man vid bedömningen av den samlade finansiella bördan för de företag som deltar i EU:s utsläppshandelssystem jämfört med de företag som inte deltar måste ta hänsyn till att medlemsstaterna fastställer mängden totala utsläppskvoter och att de under den första handelsperioden var tvungna att dela ut minst 95 % av utsläppsätterna avgiftsfritt till företagen.
- (40) Kommissionen betonar att syftet med EU:s utsläppshandelssystem är just att begränsa koldioxidutsläppen genom att ge de deltagande företagen ett ekonomiskt incitament att minska utsläpp, som härrör från restriktiviteten hos den totala utsläppsgränsen. För att kunna bedöma om samtidig koldioxidskatt eventuellt orsakar en snedvridning av konkurrensen skulle kommissionen i detalj behöva undersöka de ekonomiska konsekvenserna av att EU:s utsläppshandelssystem tillämpas i Sverige. I detta sammanhang skulle kommissionen vidare behöva ytterligare uppgifter om de mekanismer som de svenska myndigheterna kan ha planerat för att fastställa förekomsten av en eventuell extra börda utöver koldioxidskatten och, för varje enskilt företag, fastställa beloppet för denna samt säkerställa att bara företag som faktiskt drabbas, åtminstone delvis, av en sådan börda befrias från den genom de anmälda skatteundantagen.
- (41) Kommissionen hyser därför tvivel om huruvida den anmälda stödordningen kan anses förenlig med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c i EG-fördraget på grundval av det påstådda behovet av att avskaffa dubbla styrmedel.

Bedömning av stödordningen mot bakgrund av energiskattedirektivet

- (42) Kommissionen måste dessutom undersöka om den planerade skattenedsättningen är förenlig med artikel 17 i energiskattedirektivet. Därför begär kommissionen att Sverige kompletterar den information som redan lämnats när det gäller tillämpningen av artikel 17, särskilt med uppgifter för ekvivalenstestet i artikel 17.4 i energiskattedirektivet.

3.3 Slutsats

- (43) Kommissionens preliminära undersökning har således väckt tvivel beträffande förekomsten av statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget. Kommissionen tvivlar vidare på att sådant potentiellt statligt stöd är förenligt med miljöstödsriktlinjerna och med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c i EG-fördraget på grundval av det påstådda behovet av att avskaffa dubbla styrmedel. Dessa tvivel gör det nödvändigt att undersöka frågan vidare, och kommissionen vill ha in synpunkter från de svenska myndigheterna och från andra berörda parter.

4. BESLUT

Kommissionen underrättar härmed Sverige om att den efter att ha undersökt den information som de svenska myndigheterna lämnat i ärendet har beslutat att inleda ett formellt granskningsförfarande enligt artikel 88.2 i EG-fördraget.

Av ovan anförda skäl uppmanar kommissionen, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget, Sverige att inom en månad för mottagandet av denna skrivelse inkomma med synpunkter och tillhandahålla alla upplysningar som kan bidra till bedömningen av stödet. Kommissionen uppmanar Era myndigheter att omedelbart översända en kopia av denna skrivelse till den potentiella stödmottagaren.

Kommissionen påminner Sverige om att artikel 88.3 i EG-fördraget har uppskjutande verkan och hänvisar till artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 659/1999, som föreskriver att allt olagligt stöd kan återkrävas från mottagaren.

Kommissionen meddelar Sverige att den kommer att underrätta alla berörda parter genom att offentliggöra denna skrivelse och en sammanfattning av den i *Europeiska unionens officiella tidning*. Kommissionen kommer även att underrätta berörda parter i de Eftaländer som är avtalsslutande parter i EES-avtalet genom att offentliggöra ett tillkännagivande i EES-supplementet till *Europeiska unionens officiella tidning*, samt Eftas övervakningsmyndighet genom att skicka en kopia av denna skrivelse. De berörda parterna kommer att uppmanas att inkomma med synpunkter inom en månad från dagen för offentliggörandet.”

POMOC PAŃSTWA — GRECJA**Pomoc państwa C 44/2006 (ex N 614/2005) — Pomoc regionalna dla sektora włókienniczego, odzieżowego i skórzanego w Grecji****Zaproszenie do przedkładania uwag zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/C 297/09)

Pismem z dnia 24 października 2006 r., zamieszczonym w autentycznej wersji językowej na stronach następujących po niniejszym streszczeniu, Komisja powiadomiła Grecję o swojej decyzji w sprawie wszczęcia postępowania określonego w art. 88 ust. 2 Traktatu WE dotyczącego wyżej wymienionego środka pomocy.

Zainteresowane strony mogą zgłaszać uwagi na temat środka pomocy, w odniesieniu do którego Komisja wszczyna postępowanie, w terminie jednego miesiąca od daty publikacji niniejszego streszczenia i następującego po nim pisma. Uwagi należy kierować do Kancelarii ds. pomocy państwa w Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej na następujący adres lub numer faksu:

European Commission
Directorate-General for Competition
State Aid Greffe
B-1049 Brussels
Nr faksu: (32-2) 296 12 42

Otrzymane uwagi zostaną przekazane władzom Grecji. Zainteresowane strony zgłaszające uwagi mogą wystąpić z odpowiednio umotywowanym pisemnym wnioskiem o objęcie ich tożsamości klauzulą poufności.

STRESZCZENIE

przewidziane jest na dzień 31 grudnia 2006 r. Całkowity budżet programu wyniesie około 150 mln EUR.

OPIS ŚRODKA

W grudniu 2005 r. władze Grecji zgłosiły wyżej wymieniony program pomocy, którego celem jest wsparcie greckiej branży włókienniczej i odzieżowej, dotkniętej kryzysem wynikającym ze stopniowego znoszenia kontyngentów oraz całkowitej liberalizacji przywozu począwszy od 2005 r.

Grecja w całości kwalifikuje się do objęcia pomocą regionalną na mocy art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu WE do dnia 31 grudnia 2006 r. Pomoc zostanie udzielona w formie dotacji bezpośrednich. Część zgłoszonej pomocy będzie przyznawana na inwestycje początkowe. Część zgłoszonych środków stanowi pomoc operacyjną. Dotyczy to w szczególności pomocy na przeprowadzenie demontażu i przeniesienie istniejącego sprzętu, na zakup oprogramowania związanego z kontrolą jakości podczas procesu produkcji, stworzenie bazy danych, a także nawiązywanie kontaktów, kampanie reklamowe i marketing.

Części zgłoszonego środka wchodzi w zakres kilku rozporządzeń o wyłączeniach grupowych, w szczególności rozporządzenia w sprawie wyłączeń dla MŚP, rozporządzenia o wyłączeniu grupowym dotyczącym szkoleń oraz rozporządzenia o wyłączeniu grupowym dotyczącym pomocy na badania i rozwój dla MŚP. Beneficjentami pomocy będą wyłącznie MŚP zgodnie z definicją MŚP przyjętą w prawie wspólnotowym. Program pomocy będzie zgodny z aktualną mapą pomocy regionalnej dla Grecji na lata 2000-2006 oraz obowiązującymi pułapami pomocy. Zakończenie programu

OCENA

Zdaniem Komisji przedmiotowy program pomocy stanowi pomoc państwa. Program ten obejmuje wykorzystanie zasobów państwowych, a ponadto przynosi korzyści beneficjentom, jest selektywny oraz wpływa na wymianę handlową.

Komisja zbadała program w świetle art. 87 Traktatu WE, a w szczególności w oparciu o wytyczne Komisji w sprawie krajowej pomocy regionalnej (wytyczne KPR), rozporządzenie w sprawie wyłączeń dla MŚP oraz rozporządzenie o wyłączeniu grupowym dotyczącym pomocy w zakresie zatrudnienia.

Komisja stwierdza, że część zgłoszonych środków pomocy stanowi pomoc operacyjną, gdyż mają one na celu zmniejszenie bieżących wydatków przedsiębiorstw. W związku z brakiem wystarczającego uzasadnienia dla szczególnych ograniczeń, jakie środek pomocy ma na celu usunąć, Komisja potrzebuje więcej informacji, by ocenić zgodność pomocy operacyjnej z zasadami wspólnego rynku.

Program ukierunkowany jest na określony sektor greckiej gospodarki tj. na branżę włókienniczą, odzieżową i skórzaną. Komisja jest zdania, że pomoc ograniczona do jednego obszaru działalności może mieć znaczny wpływ na konkurencję na rynku właściwym, natomiast jej wpływ na rozwój regionalny będzie prawdopodobnie bardzo ograniczony.

- (8) Όσον αφορά τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης, δεν είναι σαφές τι περιλαμβάνουν οι επιλέξιμες δαπάνες ή σε ποια βάση θα υπολογίζεται η ενίσχυση.

Αποδέκτες

- (9) Αρχικά, οι ελληνικές αρχές δήλωσαν ότι αποδέκτες μπορούν είναι οι επιχειρήσεις κάθε μεγέθους. Με επιστολή της 25ης Ιανουαρίου 2006 ⁽⁵⁾, ανέλαβαν τη δέσμευση ότι οι αποδέκτες θα είναι μόνο μικρομεσαίες επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στους μεταποιητικούς τομείς της κλωστοϋφαντουργίας, της ένδυσης, των υποδημάτων και του δέρματος. Οι ελληνικές αρχές ανέλαβαν τη δέσμευση να τηρήσουν τον ορισμό των ΜΜΕ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 364/2004 ⁽⁶⁾. Με επιστολή δε της 8ης Ιουνίου 2006 ⁽⁷⁾, επιβεβαίωσαν ότι οι δικαιούχοι δεν θα χαρακτηρίζονται ως προβληματικές επιχειρήσεις σύμφωνα με τον ορισμό που περιέχεται στις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων ⁽⁸⁾ και ότι τυχόν ενισχύσεις που χορηγούνται σε προβληματικές επιχειρήσεις θα κοινοποιούνται ατομικά στην Επιτροπή.

Ένταση των ενισχύσεων

- (10) Αρχικά οι ελληνικές αρχές κοινοποίησαν ένα και μόνο ανώτατο όριο ενισχύσεων για το σύνολο της ελληνικής επικράτειας που έφθανε σε 55 % για τα ενσώματα περιουσιακά στοιχεία και 50 % για τα άυλα περιουσιακά στοιχεία. Ωστόσο, με επιστολή της 25ης Ιανουαρίου 2006 ⁽⁹⁾, ανέλαβαν τη δέσμευση να τηρήσουν τα ισχύοντα ανώτατα όρια περιφερειακών ενισχύσεων, όπως προσδιορίζονται στον χάρτη περιφερειακών ενισχύσεων για την Ελλάδα για την περίοδο 2000-2006 ⁽¹⁰⁾.

Άλλοι όροι

- (11) Οι αιτήσεις για τη χορήγηση ενίσχυσης πρέπει να υποβάλλονται πριν αρχίσουν οι εργασίες εφαρμογής του σχεδίου.
- (12) Η συμβολή του αποδέκτη στη χρηματοδότηση της επένδυσης θα πρέπει να ανέρχεται σε τουλάχιστον 25 % του επενδυτικού κόστους.

⁽⁵⁾ Α/30736, Α.Π. Φ6410/Α/705.

⁽⁶⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 364/2004 της 25ης Φεβρουαρίου 2004 για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 70/2001 όσον αφορά την επέκταση του πεδίου εφαρμογής του ώστε να συμπεριλαμβάνει τις ενισχύσεις για έρευνα και ανάπτυξη, ΕΕ L 63 της 28.2.2004, σ. 22.

⁽⁷⁾ Α/34500, Α.Π. Φ6410/Α/5286.

⁽⁸⁾ ΕΕ C 244 της 1.10.2004, σ. 2.

⁽⁹⁾ Α/30736, Α.Π. Φ6410/Α/705.

⁽¹⁰⁾ Ο ελληνικός χάρτης περιφερειακών ενισχύσεων για την περίοδο 2000-2006 εγκρίθηκε από την Επιτροπή με την επιστολή N469/1999 SG(2000) D/100661 της 21.1.2000 όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση της Επιτροπής N349/02 της 17.2.2002.

Διάρκεια και προϋπολογισμός του καθεστώτος

- (13) Το καθεστώς λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 2006, τελευταία ημερομηνία κατά την οποία οι ελληνικές αρχές θα είναι σε θέση να λάβουν νομικά δεσμευτικές αποφάσεις σχετικά με τη χορήγηση ενίσχυσης. Ο συνολικός προϋπολογισμός του καθεστώτος ανέρχεται κατά προσέγγιση σε 150 εκατ. ευρώ.

Σώρευση ενισχύσεων

- (14) Με επιστολή της 8ης Ιουνίου 2006 ⁽¹¹⁾, οι ελληνικές αρχές επιβεβαίωσαν ότι οι ενισχύσεις που χορηγούνται βάσει του καθεστώτος δεν μπορούν να σωρευθούν με άλλες κρατικές ενισχύσεις για τις ίδιες επιλέξιμες δαπάνες, και ότι θα τηρούνται τα ανώτατα επιτρεπόμενα όρια για τις περιφερειακές ενισχύσεις.

3. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Νομιμότητα

- (15) Με την κοινοποίηση του σχεδίου χορήγησης ενισχύσεων μέσω του καθεστώτος ενισχύσεων που περιγράφηκε ανωτέρω πριν αυτό τεθεί σε εφαρμογή, οι ελληνικές αρχές τηρήσαν τις υποχρεώσεις που υπέχουν δυνάμει του 88 παράγραφος 3 της Συνθήκης ΕΚ.

Χαρακτήρας του καθεστώτος ως κρατικής ενίσχυσης

- (16) Βάσει του καθεστώτος, το κράτος χορηγεί επιχορηγήσεις σε επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον τομέα της κλωστοϋφαντουργίας και της ένδυσης οι οποίες πραγματοποιούν επενδύσεις. Η ενίσχυση θα χορηγείται σε περιορισμένο αριθμό επιχειρήσεων, οι οποίες θα επιλέγονται από τις ελληνικές αρχές με βάση αντικειμενικά κριτήρια. Κατά την επιλογή των δικαιούχων, οι ελληνικές αρχές ασκούν κάποιο βαθμό διακριτικής ευχέρειας. Η ενίσχυση συνιστά πλεονέκτημα για τους αποδέκτες (μειώνονται οι δαπάνες των σχετικών επενδύσεων). Με αυτή την έννοια, η ενίσχυση βελτιώνει τη θέση των αποδεκτών σε σύγκριση με εκείνη των ανταγωνιστών τους σε άλλα κράτη μέλη. Συνεπώς, πρέπει να θεωρηθεί ότι στρεβλώνει τον ανταγωνισμό και επηρεάζει τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών.
- (17) Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω, η Επιτροπή θεωρεί ότι υφίσταται κρατική ενίσχυση κατά τη έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ.

Συμβιβασίμο του μέτρου ενίσχυσης

- (18) Αφού διαπιστώθηκε ότι το καθεστώς συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ, είναι απαραίτητο να εξεταστεί κατά πόσο το μέτρο μπορεί να θεωρηθεί συμβιβασίμο με την κοινή αγορά.

⁽¹¹⁾ Α/34500, Α.Π. Φ6410/Α/5286.

- (19) Η Επιτροπή εξέτασε το καθεστώς με βάση το άρθρο 87 της συνθήκης ΕΚ, και ιδίως με βάση τις “κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα”⁽¹²⁾ (αναφέρονται στο εξής ως ΚΕΠΧ), τον κανονισμό για τις ΜΜΕ⁽¹³⁾ και τον κανονισμό για την απασχόληση⁽¹⁴⁾. Τα αποτελέσματα της εξέτασης αυτής συνοψίζονται στη συνέχεια.
- (20) Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι ένα μέρος των ενισχύσεων που κοινοποιήθηκαν θα χορηγούνται σε σχέδια για αρχική επένδυση στην Ελλάδα, τα οποία είναι εξ ολοκλήρου επιλέξιμα για τη χορήγηση περιφερειακών ενισχύσεων βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο α) της συνθήκης ΕΚ μέχρι τις 31.12.2006. Αυτό ισχύει ιδίως για τις επενδύσεις σε κτίρια και εγκαταστάσεις ή μηχανήματα. Η Επιτροπή σημειώνει ότι οι μέγιστες εντάσεις των επενδυτικών ενισχύσεων που χορηγούνται βάσει του καθεστώτος είναι σύμφωνες με τα ανώτατα όρια περιφερειακών ενισχύσεων που ισχύουν για την Ελλάδα για την περίοδο 2000-2006. Το καθεστώς αυτό λήγει την ίδια ημερομηνία όπως και ο ισχύων χάρτης περιφερειακών ενισχύσεων, δηλαδή στις 31.12.2006.
- (21) Οι ελληνικές αρχές σκοπεύουν επίσης να χορηγήσουν περιφερειακές ενισχύσεις για τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης που δεν συνδέονται με επενδυτικά σχέδια. Ωστόσο, δεν παρέχονται περισσότερες εξηγήσεις. Η Επιτροπή χρειάζεται περισσότερες πληροφορίες, ειδικότερα σχετικά με τη μέθοδο υπολογισμού της ενίσχυσης έτσι ώστε να είναι σε θέση να αξιολογήσει το συμβατό της βάσει των ΚΕΠΧ ή του κανονισμού για την απασχόληση.
- (22) Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι ορισμένα από τα μέτρα ενίσχυσης που κοινοποιήθηκαν ενδέχεται να συνιστούν ενίσχυση λειτουργίας, δεδομένου ότι αποσκοπούν στη μείωση των τρεχουσών δαπανών των επιχειρήσεων. Αυτό ισχύει ιδίως για τη στήριξη που χορηγείται για την αποξήλωση και τη μεταγκατάσταση υφιστάμενου εξοπλισμού, την αγορά λογισμικού που συνδέεται με τον έλεγχο ποιότητας των διαδικασιών παραγωγής, τη δημιουργία βάσεων δεδομένων καθώς και τη διασύνδεση των επιχειρήσεων, τις διαφημιστικές εκστρατείες και τις δαπάνες μάρκετινγκ. Δεν μπορεί να αποκλεισθεί ότι οι δαπάνες μάρκετινγκ μπορεί να συνδέονται με τις εξαγωγικές δραστηριότητες και, συνεπώς, να συνιστούν εξαγωγικές ενισχύσεις.
- (23) Σύμφωνα με το σημείο 4.15 των ΚΕΠΧ, οι ενισχύσεις λειτουργίας καταρχήν απαγορεύονται, αλλά κατ’ εξαίρεση, μπορούν να χορηγούνται ενισχύσεις λειτουργίας σε περιοχές που δικαιούνται την παρέκκλιση του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο α), υπό τον όρο ότι (i) δικαιολογούνται από τη συμβολή τους στην περιφερειακή ανάπτυξη και το χαρακτήρα τους και (ii) το ύψος τους είναι ανάλογο προς τα προβλήματα που καλούνται να αντιμετωπίσουν. Επίσης πρέπει να μειώνονται προοδευτικά και να χορηγούνται για περιορισμένο χρονικό διάστημα. Ωστόσο, παρόλο που ζητήθηκε επανειλημμένα από την Επιτροπή, οι ελληνικές αρχές δεν απέδειξαν ότι τα διαρθρωτικά προβλήματα των περιοχών είναι τόσο σοβαρά ώστε η περιφερειακή επενδυτική ενίσχυση να μην είναι επαρκής για να θέσει σε λειτουργία μια διαδικασία περιφερειακής ανάπτυξης και ότι η επενδυτική ενίσχυση θα πρέπει να συμπληρωθεί από περιφερειακή ενίσχυση λειτουργίας. Διαβεβαιώνουν απλώς ότι οι ενισχύσεις λειτουργίας είναι καθοριστικές για τη βιωσιμότητα και την ανάπτυξη των κλάδων αυτών, οι οποίοι είναι κρίσιμοι για τις σχετικές περιφέρειες. Επιπλέον, δεν παρέχονται πληροφορίες για τις σχεδιαζόμενες εντάσεις των ενισχύσεων όσον αφορά τις ενισχύσεις λειτουργίας.
- (24) Λαμβάνοντας υπόψη την ανεπαρκή αιτιολόγηση των συγκεκριμένων προβλημάτων τα οποία προορίζονται να επιλύσουν τα ανωτέρω μέτρα, η Επιτροπή χρειάζεται περισσότερες πληροφορίες για να είναι σε θέση να εκτιμήσει το συμβιβασμό των ενισχύσεων λειτουργίας με την κοινή αγορά. Σχετικά με την πτυχή αυτή, οι ενδιαφερόμενοι τρίτοι καλούνται να υποβάλουν όλες τις σχετικές παρατηρήσεις τους.
- (25) Επιπλέον, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι το καθεστώς στοχεύει σε ένα συγκεκριμένο κλάδο της ελληνικής οικονομίας, και συγκεκριμένα την κλωστοϋφαντουργία, τη βιομηχανία ένδυσης και δέρματος. Η Επιτροπή έχει την άποψη ότι οι ενισχύσεις που περιορίζονται σε ένα τομέα δραστηριότητας μπορεί να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στον ανταγωνισμό στη σχετική αγορά και ότι τα αποτελέσματά τους στην περιφερειακή ανάπτυξη είναι πιθανό να είναι πολύ περιορισμένα. Οι ενισχύσεις αυτές υπάγονται εν γένει σε συγκεκριμένες ή τομεακές βιομηχανικές πολιτικές και συχνά δεν συνάδουν με το πνεύμα της πολιτικής περιφερειακών ενισχύσεων αυτής καθεαυτής. Η πολιτική αυτή θα πρέπει να παραμείνει ουδέτερη όσον αφορά την κατανομή παραγωγικών πόρων μεταξύ των διαφόρων οικονομικών τομέων και δραστηριοτήτων⁽¹⁵⁾.
- (26) Οι ελληνικές αρχές ισχυρίζονται ότι η σταδιακή κατάργηση των ποσοτώσεων από το 1995 και η απελευθέρωση των εισαγωγών από το 2005 στην κλωστοϋφαντουργία έπληξαν την ελληνική κλωστοϋφαντουργία, και τη βιομηχανία ένδυσης και δέρματος και οδήγησαν σε απώλεια θέσεων εργασίας και στο κλείσιμο ενός σημαντικού αριθμού των επιχειρήσεων του κλάδου. Επισημαίνουν ότι στη βιομηχανία ένδυσης και μόνο από το 1995 έως το 2004, έκλεισε το 50 % των επιχειρήσεων και η απασχόληση μειώθηκε κατά 16 %. Το πρόβλημα επιδεινώνεται με τη μετεγκατάσταση των ελληνικών επιχειρήσεων σε γειτονικές βαλκανικές χώρες και ιδίως τη Βουλγαρία. Συνεπώς, οι ελληνικές αρχές έχουν την άποψη ότι πρέπει να ληφθούν συγκεκριμένα μέτρα έτσι ώστε να υποστηριχθεί και να ενισχυθεί ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στους ανωτέρω τομείς.
- (27) Η Επιτροπή χρειάζεται περισσότερες πληροφορίες για να αξιολογήσει κατά πόσο ένα καθεστώς ενισχύσεων που περιορίζεται σε ένα τομέα της οικονομίας αποτελεί αναπόσπαστο μέρος μιας στρατηγικής περιφερειακής ανάπτυξης με σαφώς καθορισμένους στόχους. Οι ελληνικές αρχές δεν εξήγησαν για ποιο λόγο το υφιστάμενο γενικό καθεστώς οριζόντιων ενισχύσεων δεν είναι επαρκές για να θέσει σε λειτουργία μια διαδικασία περιφερειακής ανάπτυξης.

⁽¹²⁾ ΕΕ C 74 της 10.3.1998, σ. 9.

⁽¹³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 70/2001 της Επιτροπής, της 12ης Ιανουαρίου 2001, σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις κρατικές ενισχύσεις προς μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, ΕΕ L 10 της 13.1.2001, σ. 33.

⁽¹⁴⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2204/2002 της Επιτροπής, της 12ης Δεκεμβρίου 2002, σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις κρατικές ενισχύσεις στην απασχόληση, ΕΕ L 337 της 13.12.2002, σ. 3.

⁽¹⁵⁾ Βλ. επίσης τμήμα 2 των ΚΕΠΧ.

- (28) Επιπλέον, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι υπάρχει έντονος ανταγωνισμός στους τομείς της κλωστοϋφαντουργίας, της ένδυσης και του δέρματος, και οι εμπορικές συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών είναι εκτεταμένες. Κατά συνέπεια, η έγκριση ενός τέτοιου καθεστώτος στην Ελλάδα θα αποτελούσε σοβαρή απειλή για στρέβλωση του ανταγωνισμού. Συνεπώς, η Επιτροπή δεν είναι βέβαιη εάν μια τέτοια ενίσχυση δεν θα οδηγήσει σε απαράδεκτες στρεβλώσεις του ανταγωνισμού στην ΕΕ. Σχετικά με την πτυχή αυτή, οι ενδιαφερόμενοι τρίτοι καλούνται να υποβάλουν όλες τις σχετικές παρατηρήσεις τους.
- (29) Επιπλέον, η Επιτροπή σημειώνει ότι δεν πληρούνται οι λοιπές προϋποθέσεις για τη χορήγηση περιφερειακής ενίσχυσης:
- Το μέτρο δεν προβλέπει υποχρέωση διατήρησης της σχετικής επένδυσης και των θέσεων απασχόλησης που δημιουργούνται στην επιλέξιμη περιφέρεια επί μια τουλάχιστον πενταετία.
 - Το μέτρο δεν προβλέπει το δικαίωμα για τις αρχές που χορηγούν την ενίσχυση να ζητούν την πλήρη ανάκτησή τους σε περίπτωση παράβασης των προϋποθέσεων χορήγησης.
- (30) Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω, η Επιτροπή, μετά από αρχική προκαταρκτική εξέταση του μέτρου, έχει αμφιβολίες για το αν και σε ποιο βαθμό το κοινοποιηθέν καθεστώς ενισχύσεων μπορεί να θεωρηθεί συμβιβάσιμο με την κοινή αγορά. Η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να σχηματίσει εκ πρώτης όψεως (*prima facie*) γνώμη για τον εν μέρει ή πλήρως συμβιβάσιμο χαρακτήρα του εξεταζόμενου μέτρου και θεωρεί ότι απαιτείται διεξοδικότερη ανάλυση του μέτρου ενίσχυσης. Η Επιτροπή οφείλει να πραγματοποιήσει όλες τις απαιτούμενες διαβουλεύσεις και, συνεπώς, να κινηθεί τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, εάν η αρχική έρευνα δεν επιτρέπει την αντιμετώπιση όλων των δυσχερειών που συνδέονται με την εξακρίβωση του συμβιβάσιμου της ενίσχυσης με την κοινή αγορά. Λαμβάνοντας υπόψη τις πληροφορίες που θα υποβληθούν τόσο από το οικείο κράτος μέλος όσο και από τους ενδιαφερόμενους τρίτους, η Επιτροπή θα αξιολογήσει το μέτρο και θα λάβει την τελική της απόφαση.

4. ΑΠΟΦΑΣΗ

- (31) Λαμβάνοντας υπόψη τις ανωτέρω παρατηρήσεις, η Επιτροπή συμφωνεί με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 88
- παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, καλεί την Ελλάδα να υποβάλει τις παρατηρήσεις της και να παράσχει όλες τις πληροφορίες που θα συνέβαλαν στην αξιολόγηση του μέτρου, εντός προθεσμίας ενός μήνα από την παραλαβή της παρούσας επιστολής. Στις πληροφορίες αυτές πρέπει ιδίως να διευκρινίζονται τα εξής:
- να αποδεικνύεται ότι το καθεστώς ενισχύσεων που αφορά ειδικά τους τομείς της κλωστοϋφαντουργίας, της ένδυσης και του δέρματος της Ελλάδας, συμβάλλει σε μια συνεκτική στρατηγική περιφερειακής ανάπτυξης και ότι δεν θα οδηγήσει σε απαράδεκτες στρεβλώσεις του ανταγωνισμού. Ειδικότερα, οι ελληνικές αρχές θα πρέπει να εξηγήσουν για ποιο λόγο το υφιστάμενο γενικό καθεστώς οριζόντιων ενισχύσεων δεν θα επαρκούσε να θέσει σε λειτουργία μια διαδικασία περιφερειακής ανάπτυξης·
 - βάσει ποιων στοιχείων αιτιολογείται η ανάγκη χορήγησης ενίσχυσης λειτουργίας σε επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στους τομείς της κλωστοϋφαντουργίας, της ένδυσης και του δέρματος της Ελλάδας·
 - να αναφέρονται λεπτομέρειες όσον αφορά τη χορήγηση ενίσχυσης για τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης·
 - να δικαιολογείται γιατί το μέτρο δεν περιλαμβάνει υποχρέωση διατήρησης της επένδυσης και των δημιουργούμενων θέσεων εργασίας στην επιλέξιμη περιοχή για διάστημα τουλάχιστον πέντε ετών·
 - να εξηγείται γιατί το μέτρο δεν προβλέπει δικαίωμα της χορηγούσας αρχής να ζητήσει πλήρη επιστροφή της ενίσχυσης σε περίπτωση παραβίασης των όρων χορήγησης.
- (32) Η Επιτροπή γνωστοποιεί στην Ελλάδα ότι θα ενημερώσει όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη με δημοσίευση της παρούσας επιστολής και σχετικής περίληψής της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Επίσης, θα ενημερώσει τους ενδιαφερόμενους στις χώρες της ΕΖΕΣ που έχουν υπογράψει τη συμφωνία με τον ΕΟΧ, με δημοσίευση ανακοίνωσης το συμπλήρωμα για τον ΕΟΧ της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* και θα ενημερώσει την Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ με την αποστολή αντιγράφου της παρούσας επιστολής. Όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη θα κληθούν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις εντός προθεσμίας ενός μηνός από την ημερομηνία της δημοσίευσής της.”

Informacje przekazane przez Państwa Członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 2204/2002 z dnia 12 grudnia 2002 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa w zakresie zatrudnienia

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/C 297/10)

Pomoc nr	XE 26/05	
Państwo Członkowskie	Polska	
Region	Dolny Śląsk Miasto Świdnica	
Nazwa programu pomocy	Program pomocy w zakresie zatrudnienia w ramach wyłączeń grupowych dla przedsiębiorców tworzących nowe miejsca pracy na terenie Gminy Miasto Świdnica	
Podstawa prawna	Prawo Krajowe: art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. nr 142, poz. 1591, z późn. zm.) oraz art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2002 r. nr 9, poz. 84, z późn. zm.) Prawo Unijne: rozporządzenie Komisji (WE) nr 2204/2002 z dnia 12 grudnia 2002 r. w sprawie stosowania art. 87 i art. 88 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w odniesieniu do pomocy państwa w zakresie zatrudnienia	
Planowane w ramach programu roczne wydatki	Roczna całościowa kwota	1,24 mln EUR
	Gwarantowane pożyczki	
Maksymalna intensywność pomocy	Zgodnie z artykułem 4 ust. 2-5 i art. 5 i 6 rozporządzenia	Tak
Data wykonania	14.9.2005	
Okres trwania systemu lub indywidualnej pomocy	Do 31.12.2006	
Cel pomocy	Art. 4: Tworzenie zatrudnienia	Tak
	Art. 5: Rekrutacja pracowników znajdujących się w niekorzystnej sytuacji oraz pracowników niepełnosprawnych	
	Art. 6: Zatrudnienie pracowników niepełnosprawnych	
Sektory gospodarcze, których pomoc dotyczy	Wszystkie sektory Wspólnoty (!) kwalifikujące się do przyznania pomocy w zakresie zatrudnienia	Tak
Nazwa i adres władzy przyznającej pomoc	Prezydent Miasta Świdnicy	
	Urząd Miejski ul. Armii Krajowej 49 PL-58-100 Świdnica	
Pomoc podlegająca wymogowi uprzedniej notyfikacji Komisji	Zgodnie z art. 9 rozporządzenia	Tak

(!) Z wyjątkiem sektora stoczniowego i innych sektorów, które podlegają specjalnym zasadom w zakresie rozporządzeń i dyrektyw regulujących pomoc państwa w ramach sektora.

Informacje przekazane przez Państwa Członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 68/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy szkoleniowej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/C 297/11)

Nr środka pomocy	XT 44/06		
Państwo członkowskie	Malta		
Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną	Training Assistance (Pomoc szkoleniowa)		
Podstawa prawna	Business Promotion Regulations (S.L. 325.06)		
Roczne wydatki planowane w ramach programu lub całkowita kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi	Program pomocy	Całkowita kwota roczna pomocy	6 mln EUR
		Gwarantowane pożyczki	
	Pomoc indywidualna	Całkowita kwota pomocy	
		Gwarantowane pożyczki	
Maksymalna intensywność pomocy	Zgodnie z art. 4 ust. 2-7 rozporządzenia		Tak
Data realizacji	1.8.2006 r.		
Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej	Do 31.12.2007 r.		
Cel pomocy	Szkolenia ogólne		Tak
	Szkolenia specjalistyczne		Tak
Sektory gospodarki	Pomoc ograniczona do konkretnych sektorów		Tak
	Inne sektory związane z produkcją		Tak
	Inne usługi		Tak
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Malta Enterprise Corporation		
	Enterprise Center Industrial Estate MT-San Gwann SGN 09		
Duża indywidualna pomoc w formie dotacji	Zgodnie z art. 5 rozporządzenia		Tak

Nr środka pomocy	XT 46/06		
Państwo członkowskie	Malta		
Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną	Program pomocy szkoleniowej ETC		
Podstawa prawna	Employment and Training Services Act (Cap. 343)		
Roczne wydatki planowane w ramach programu lub całkowita kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi	Program pomocy	Całkowita kwota roczna pomocy	1,2 mln EUR
		Gwarantowane pożyczki	
	Pomoc indywidualna	Całkowita kwota pomocy	
		Gwarantowane pożyczki	

Maksymalna intensywność pomocy	Zgodnie z art. 4 ust. 2-7 rozporządzenia	Tak
Data realizacji	1.9.2006 r.	
Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej	Do dnia 31.12.2007 r. (*)	
Cel pomocy	Szkolenia ogólne	Tak
	Szkolenia specjalistyczne	Tak
Sektory gospodarki	Wszystkie sektory kwalifikujące się do pomocy szkoleniowej	Tak
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Employment and Training Corporation	
	Head Office Hal-Far, P.O. Box 20, MT-Birzebbuga, BBG 01	
Duża indywidualna pomoc w formie dotacji	Zgodnie z art. 5 rozporządzenia	Tak

(*) Program zostanie dostosowany zgodnie z zasadami mającymi zastosowanie po zmianie rozporządzenia Komisji (WE) nr 68/2001.

Uprzednie zgłoszenie koncentracji
(Sprawa nr COMP/M.4504 — SFR/TELE 2 France)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/C 297/12)

1. W dniu 28 listopada 2006 r. do Komisji wpłynęło zgłoszenie planowanej koncentracji, dokonane na podstawie art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾, zgodnie z którym przedsiębiorstwo SFR SA („SFR”, Francja), stanowiące joint venture kontrolowane przez Vivendi SA („Vivendi”, Francja) i Vodafone Group plc („Vodafone”, Wielka Brytania), nabywa w drodze zakupu akcji wyłączną kontrolę nad całością działalności przedsiębiorstwa TELE 2 France („TELE 2”, Francja) w sektorze telefonii stacjonarnej i usług internetowych w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) wymienionego rozporządzenia. Powyższa koncentracja nie obejmuje działalności usługowej TELE 2 w zakresie telefonii komórkowej.

2. Dziedziny działalności gospodarczej zainteresowanych przedsiębiorstw są następujące:

- przedsiębiorstwo Vivendi: środki masowego przekazu (media) i telekomunikacja
- przedsiębiorstwo Vodafone: telefonia komórkowa
- przedsiębiorstwo SFR: operator telefonii komórkowej we Francji
- przedsiębiorstwo TELE 2: telefonia stacjonarna i komórkowa, usługi internetowe i DSL we Francji

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, zastrzegając sobie jednocześnie prawo do ostatecznej decyzji w tej kwestii, iż zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres zastosowania rozporządzenia (WE) nr 139/2004.

4. Komisja zaprasza zainteresowane strony trzecie do przedłożenia jej ewentualnych uwag o planowanej koncentracji.

Spostrzeżenia te muszą dotrzeć do Komisji nie później niż w ciągu 10 dni od daty niniejszej publikacji. Mogą one zostać nadesłane Komisji za pomocą faksu (na nr (32-2) 296 43 01 lub 296 72 44) lub listownie, z zaznaczonym numerem referencyjnym: COMP/M.4504 — SFR/TELE 2 France, na adres:

European Commission
Directorate-General for Competition,
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, str. 1.

Uprzednie zgłoszenie koncentracji
(Sprawa nr COMP/M.4501 — HAL/Egeria/NB)
Sprawa kwalifikująca się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/C 297/13)

1. W dniu 29 listopada 2006 r. zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾ Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwa HAL Investments B.V. („HAL”, Niderlandy) i Egeria Capital B.V. („Egeria”, Niderlandy) przejmują w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady wspólną kontrolę nad przedsiębiorstwem N.V. Nationale Borg-Maatschappij („NB”, Niderlandy) w drodze zakupu udziałów/akcji.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

- w przypadku HAL: międzynarodowa spółka inwestycyjna inwestująca w spółki z różnych sektorów;
- w przypadku Egeria: spółka inwestująca na prywatnym rynku kapitałowym, inwestująca w holenderskie spółki lub spółki powiązane kapitałowo z holenderskimi przedsiębiorstwami;
- w przypadku NB: firma ubezpieczeniowa specjalizująca się w emisji obligacji i udzielaniu gwarancji.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia (WE) nr 139/2004. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, iż zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie procedury uproszczonej stosowanej do niektórych koncentracji zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 139/2004 ⁽²⁾, sprawa ta kwalifikuje się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym obwieszczeniu.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (nr faksu: (32-2) 296 43 01 lub 296 72 44) lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.4501 — HAL/Egeria/NB, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition,
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 56 z 5.3.2005, str. 32.

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji
(Sprawa nr COMP/M.4242 — Thermo Electron/Fisher Scientific)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/C 297/14)

W dniu 9 listopada 2006 r. Komisja podjęła decyzję o nie sprzeciwianiu się wyżej wymienionej koncentracji oraz uznaniu jej za zgodną z regułami wspólnego rynku. Decyzja ta wydana jest na mocy art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji jest dostępny wyłącznie w języku angielskim i będzie opublikowany po uprzednim usunięciu ewentualnych tajemnic handlowych przedsiębiorstw. Tekst decyzji będzie dostępny:

- na stronie internetowej: Europa — Dyrekcja Generalna do spraw Konkurencji (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Strona ta została wyposażona w różnorodne opcje wyszukiwania, takie jak spis firm, numerów spraw, dat oraz spis sektorów przemysłowych, które mogą być pomocne w znalezieniu poszczególnych decyzji w sprawach połączeń,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex, pod numerem dokumentu 32006M4242. EUR-Lex pozwala na dostęp on-line do dokumentacji prawa Europejskiego. (<http://eur-lex.europa.eu>)

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji

(Sprawa nr COMP/M.4271 — Daikin/OYL)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/C 297/15)

W dniu 2 października 2006 r. Komisja podjęła decyzję o nie sprzeciwianiu się wyżej wymienionej koncentracji oraz uznaniu jej za zgodną z regułami wspólnego rynku. Powyższa decyzja zostaje wydana na mocy art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji jest dostępny wyłącznie w języku angielskim i będzie opublikowany po uprzednim usunięciu ewentualnych tajemnic handlowych przedsiębiorstw. Tekst decyzji będzie dostępny:

- na stronie internetowej: Europa — Dyrekcja Generalna do spraw Konkurencji (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Strona ta została wyposażona w różnorodne opcje wyszukiwania, takie jak spis firm, numerów spraw, dat oraz spis sektorów przemysłowych, które mogą być pomocne w znalezieniu poszczególnych decyzji w sprawach połączeń,
 - w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex, pod numerem dokumentu 32006M4271. EUR-Lex pozwala na dostęp on-line do dokumentacji prawa Europejskiego. (<http://eur-lex.europa.eu>)
-

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji
(Sprawa nr COMP/M.4428 — AXA/Gerflor)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/C 297/16)

W dniu 15 listopada 2006 r. Komisja podjęła decyzję o nie sprzeciwianiu się wyżej wymienionej koncentracji oraz uznaniu jej za zgodną z regułami wspólnego rynku. Powyższa decyzja zostaje wydana na mocy art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji jest dostępny wyłącznie w języku angielskim i będzie opublikowany po uprzednim usunięciu ewentualnych tajemnic handlowych przedsiębiorstw. Tekst decyzji będzie dostępny:

- na stronie internetowej: Europa — Dyrekcja Generalna do spraw Konkurencji (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Strona ta została wyposażona w różnorodne opcje wyszukiwania, takie jak spis firm, numerów spraw, dat oraz spis sektorów przemysłowych, które mogą być pomocne w znalezieniu poszczególnych decyzji w sprawach połączeń,
 - w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex, pod numerem dokumentu 32006M4428. EUR-Lex pozwala na dostęp on-line do dokumentacji prawa Europejskiego. (<http://eur-lex.europa.eu>)
-

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

URZĄD NADZORU EFTA

Informacje przekazane przez państwa EFTA, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy aktu, o którym mowa w pkt 1 lit. f załącznika XV do porozumienia EOG (rozporządzenie Komisji (WE) nr 70/2001 w sprawie zastosowania art. 87 i 88 traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw)

(2006/C 297/17)

Nr środka pomocy	Pomoc dla małych i średnich przedsiębiorstw 1/2006
Państwo EFTA	Norwegia
Region	Hordaland, zachodnia Norwegia
Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną	Pilotprosjekt for å utløyse ei bioenerginæring i Hordaland. (Projekt pilotażowy dotyczący wsparcia na utworzenie sektora bioenergii w regionie Hordaland)
Podstawa prawna	Decyzja budżetowa z dnia 12 października 2005 r., rada okręgu Hordaland (fylkestinget), pismo od rady okręgu Hordaland z dnia 17 stycznia 2006 r.
Roczne wydatki planowane w ramach programu	Całkowita kwota roczna pomocy: 0,25 mln EUR w 2006 r. (2 mln NOK), 0,125 mln EUR w 2007 r. (1 mln NOK), 0,125 mln EUR w 2008 r. (1 mln NOK)
Maksymalna intensywność pomocy	Zgodnie z art. 4 ust. 2-6 i art. 5 rozporządzenia
Data realizacji	16.3.2006
Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej	31.12.2008
Cel pomocy	Pomoc dla małych i średnich przedsiębiorstw Pomoc inwestycyjna i pomoc na usługi doradcze i inne usługi
Sektory gospodarki, których dotyczy pomoc	Pomoc ograniczona do konkretnych sektorów: inny sektor związany z produkcją (bioenergia)
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Osterfjord Næringssamarbeid N-5282 Lonevåg
Duża indywidualna pomoc w formie dotacji	Zgodnie z art. 6 rozporządzenia

TRYBUNAŁ EFTA

WYROK TRYBUNAŁU

z dnia 3 maja 2006 r.

w sprawie E-3/05

Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Królestwu Norwegii

(Niewypełnienie zobowiązań przez Umawiającą się Stronę — swobodny przepływ pracowników — zabezpieczenie społeczne pracowników migracyjnych i ich rodzin, którzy zamieszkują terytorium państwa EOG innego niż państwo zatrudnienia — wymóg dotyczący miejsca zamieszkania w odniesieniu do uprawnień do świadczeń rodzinnych — art. 73 rozporządzenia (EWG) 1408/71 — art. 7 ust. 2 rozporządzenia 1612/68 — dyskryminacja — uzasadnienie odwołujące się do wypracowania trwałego rozwiązania)

(2006/C 297/18)

W sprawie E-4/03 Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Królestwu Norwegii — WNIOSEK o stwierdzenie, że Królestwo Norwegii nie wypełniło swoich zobowiązań wynikających z art. 73 aktu wymienionego w pkt 1 załącznika VI do porozumienia EOG (rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie), dostosowanego do porozumienia EOG protokołem 1 do tego porozumienia; lub, utrzymując ten sam wymóg, Królestwo Norwegii nie wypełniło swoich zobowiązań wynikających z art. 7 ust. 2 aktu wymienionego w pkt 2 załącznika V (rozporządzenie Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty), dostosowanego do porozumienia EOG protokołem 1 do tego porozumienia, Trybunał w składzie: Carl Baudenbacher, przewodniczący, Henrik Bull i Thorgeir Örlýgsson (sędzia sprawozdawca), sędziowie, wydał dnia 3 maja 2006 r. wyrok zawierający sentencję następującej treści:

1. **Oddała wniosek.**
 2. **Obciąża Urząd Nadzoru EFTA kosztami pozwanego.**
-

WYROK TRYBUNAŁU**z dnia 29 czerwca 2006 r.****(w połączonych sprawach E-5/05, E-6/05, E-7/05, E-8/05, E-9/05)****Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Księstwu Lichtensteinu**

Niewypełnienie zobowiązań przez Umawiającą się Stronę — dyrektywa Komisji 2002/77/WE z dnia 16 września 2002 r. w sprawie konkurencji na rynkach sieci i usług łączności elektronicznej — dyrektywa 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywa o dostępie) — dyrektywa 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach) — dyrektywa 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) — dyrektywa 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej)

(2006/C 297/19)

W połączonych sprawach E-5/05, E-6/05, E-7/05, E-8/05 oraz E-9/05, Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Księstwu Lichtensteinu — WNIOSKI o stwierdzenie, że nie przyjmując w wyznaczonym terminie albo nie informując Urzędu Nadzoru EFTA o przyjęciu środków niezbędnych do wprowadzenia w życie aktów prawnych, o których mowa odpowiednio w punkcie 13a załącznika XIV oraz w punktach 5cj, 5ck, 5cl i 5cm załącznika XI do porozumienia EOG, tj. dyrektywy Komisji 2002/77/WE z dnia 16 września 2002 r. oraz dyrektyw 2002/19/WE, 2002/20/WE, 2002/21/WE i 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r., dostosowanych do porozumienia EOG protokołem 1 oraz dostosowaniami sektorowymi zawartymi w załącznikach XIV i XI do tego porozumienia, Księstwo Lichtensteinu nie wypełniło swoich zobowiązań wynikających z tych aktów i na mocy art. 7 porozumienia EOG Trybunał w składzie: Carl Baudenbacher, przewodniczący, Thorgeir Örllygsson i Henrik Bull (sędzia sprawozdawca), sędziowie, wydał dnia 29 czerwca 2006 r. wyrok zawierający sentencję następującej treści:

- 1. Orzeka, że nie przyjmując w wyznaczonym terminie środków niezbędnych do wprowadzenia w życie aktów prawnych o których mowa odpowiednio w punkcie 13a załącznika XIV (wymienionych również w celach informacyjnych w punkcie 5cg załącznika XI) oraz w punktach 5cj, 5ck, 5cl i 5cm załącznika XI do porozumienia EOG, tj. dyrektywy Komisji 2002/77/WE z dnia 16 września 2002 r. oraz dyrektyw 2002/19/WE, 2002/20/WE, 2002/21/WE i 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r., dostosowanych do porozumienia EOG protokołem 1 oraz dostosowaniami sektorowymi zawartymi w załącznikach XIV i XI do tego porozumienia, Księstwo Lichtensteinu nie wypełniło swoich zobowiązań wynikających z tych aktów oraz z art. 7 porozumienia EOG.**
- 2. Obciąża Księstwo Liechtensteinu kosztami postępowania.**

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do pomocy państwa nr 625/06 — Włochy**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej C 291 z dnia 30 listopada 2006 r.)

(2006/C 297/20)

Strona 16, w drugiej linii „Numer pomocy”:

zamiast: „N. 625/06”,

powinno być: „N 625/06”.

Sprostowanie do pomocy państwa nr 51/06 — Włochy

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej C 291 z dnia 30 listopada 2006 r.)

(2006/C 297/21)

Strona 17, w drugiej linii „Numer pomocy”:

zamiast: „N. 51/06”,

powinno być: „NN 51/06”.

UK-Cardiff. Obsługa regularnego połączenia lotniczego

Sprostowanie do zaproszenia do składania ofert w odniesieniu do obsługi regularnego połączenia lotniczego pomiędzy Cardiff a RAF Valley, Anglesey złożone przez Zjednoczone Królestwo zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. d) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2408/92

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej C 248 z 14 października 2006 r.)

(„Suplement do Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej” nr S 197 z dnia 14.10.2006, procedura otwarta, 208709-2006)

(2006/C 297/22)

Head of Procurement, Procurement Branch 6, RNR Division, Room 2-045, National Assembly for Wales, Cathays Park, Cardiff CF10 3NQ, United Kingdom.

zamiast: 9. **Termin składania ofert:** 1 miesiąc od daty publikacji niniejszego ogłoszenia.

powinno być: 9. **Termin składania ofert:** 20.12.2006
